Kuurojen Lehti

Tidskrift för Döva

3
1964

KERTOMUS MATKASTA REININMAAHAN 16.—24. 1. 1964

Matkan tausta

Kuurojenpappien ekumeenisten kokousten kautta on ajatus kuurojen omasta lähetystyöstä jo noin parin vuoden ajan tunnettu eräillä paikkakunnilla Saksassa. Siellä on kerätty rahoja ja lähetetty Kereniin. Siksi on DAM:n piirissä syntynyt ajatus läheisemmästä yhteistyöstä Saksan kuuroihin. DAM:n kokouksessa 6. 11. 63 päätettiin lähettää past. Åberg neuvottelemaan Saksan kuurojenpappien kanssa. Toivottiin myös Suomen osallistumista neuvotteluihin. Kuurojen Lähetys ry. päättikin kokouksessaan 22. 12. -63 lähettää edustajansa rov. Paunun mainittuun kokoukseen. Saksasta toivottiin kuitenkin kahta edustajaa Suomesta ja ilmoitettiin kootun jo varoja toisen matkakustannusten peittämiseksi ja niinpä allekirjoittaneellekin annettiin kehoitus lähteä matkalle, Kuurojen Lähetys r.y. maksoi ainoastaan rov. Paunun matkan.

Matkaohjelma

Saavuimme Wuppertaliin lauantaina 18. 1. Vierailimme iltapäivällä kuurojenopettaja Fritschin luona, joka on toiminut lähetystyön rahastonhoitajana. Illalla oli jumalanpalvelus ja lähetysjuhla pikkukaupungissa nimeltä Remscheid. Sunnuntaina 19. 1. oli klo 10 lähetystyöneuvottelu ja klo 16.30 suuri lähetysjuhla kuuroille. Maanantaina tutustuimme Wuppertalin kuurojenkouluun, jossa näytimme diakuvia Kerenistä. Illalla oli pienemmässä piirissä keskusteluja kuurojen sielunhoitotyön järjestelystä sekä olojen vertaamista Suomessa ja Saksassa. Tätä keskustelua jatkettiin tiistaina samalla kun tutustuimme Reininmaahan Wuppertalin ympäristössä. Keskiviikkona 22. 1. aamulla lähdimme paluumatkalle.

Lähetysneuvottelu 19. 1. klo 10

Neuvotteluun osallistui Reininmaan kuurojenpappeja (kaikki olivat sivutoimisia kuurojenpappeja, joilla oli oma kuuleva seurakuntansa), kuurojenopettajia ja kuuroja, yhteensä vähän yli 20 henkeä. Aluksi opeteltiin, alkuhartauden jälkeen, lähetystehtävään liittyvät uudet viittomat sanoille: lähetys, lähetystyöntekijä, Afrikka, Ethiopia, Keren.

Puheessaan past. Geiling korosti sitä, miten seurakunta ja lähetys ovat yhtä. On ilahduttavaa, että lähetys toimii meillä juuri muodossa: kuurot kuuroille.

Tietojen informoinnista toivoivat saksalaiset saavansa materiaalia sekä meiltä, että Ruotsista. Todettiin kyllä, että asiaa ei ole helppo järjestää kolmen eri kielen vuoksi. Siksi päädyttiinkin siihen, että materiaalia tulisi suoraan Kerenistä englannin kielellä kolmena kappaleena, yksi kuhunkin maahan. Keskusteltiin säästölaatikoista ja päätöksenä oli, että Reininmaalla tullaan valmistamaan sekä pahvisia (kuten meillä ja Ruotsissa) että metallisia säästölaatikoita. Toivoivat samaa kuvaa laatikkojensa kylkeen kuin, mitä meilläkin käytetään. Past. Åberg ehdotti komitean muodostamista lähetysasiaa vireillä pitämään kuurojen keskuudessa Reininmaalla. Ensin ajateltiin komiteaan 5 henkilöä. Valittiin past. Geiling ja kuurojenopettaja Rudi Fritsch (rahastonhoitaja). Kuurot halusivat edustuksensa kuitenkin kolmesta neljään ja niinollen tuli komiteasta 6-henkinen. Siinä on siis 4 kuuroa edustajaa eri Reininmaan kuurojen seurakunnista.

Neuvottelussa päätettiin myös ehdottaa, että muissa maakirkoissa pantaisiin kuurojen lähetystyö vireille. Tämä tapahtuu kuurojen ev. sielunhoitotyön yhteistyö-

Reininmaan kuurojen lähetystyöneuvottelu. Pöydän päässä puhetta johtanut past. Joh. Geiling.

Kuurojen lähetysjuhla, johon osallistui n. 130 kuuroa.

KANSIKUVA: Vaasan Kuurojenyhdistyksen toimitalo. "Kaikki tiet käyvät Vaasaan" sanovat varmasti kuurot, koska Kuurojen Liiton edustajakokous on 22. 3. Vaasassa

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

69 vuosikerta 1964

N:o 3

Julkaisija
Utgivare
Suomen Kuurojen Liitto r.y. — Finlands Dövas Förbund r.f.

Päätoimittaja
Hvudredaktör
Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toimitussihteeri
Red.sekr.
Jarmo Narmala, Lokero 62, Hämeenlinna, puh. 24 289.

Ruotsink. toimittaja
Svenskpr. red.
Rea Stadius
Fredriksgatan 39, Helsingfors
Tel. 56 419

Toimituskunta
Aura Ahlbäck, Emil Mattila ja Ragnar Östman.

Toimitus
Expedition
Markkulantie 3, Hämeenlinna. Postiosoite: Lokero 62 Hämeenlinna. Puh. 24 289.

Tilaushinta
Prenumerationspris
1/1 vsk kotimaassa ja Pohjoismaissa 8:—, ulkomaille 10:—. Tilattavissa postitoimistoista.

Kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä edellisen kuukauden 7 päivään mennessä. Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10 Helsinki. Puh. 638 154.

Puheenjohtaja
Yli-ins. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja:
Agrologi Jaakko Väisälä, Liisankatu 27 E 10, Helsinki, puh. 638 154.

Rahastonhoitaja
Ekonomi Eero Laamanen, Liisankatu 27 E 10, Helsinki, puh. 882 163.

Vaasassa

pidetään liittomme vuosikokous tänä vuonna. Joidenkin mielestä Vaasa on kaukana ja sivussa. Näin ajattelevat kai varmaankin helsinkiläiset, jotka ovat tottuneet pitämään omaa asuinpaikkaansa keskipisteenä. No, vaasalaiset taas varmasti ajattelevat, että Helsinki se on, joka on sivussa. Oli kuinka oli, varmasti tuottaa pirteätä vaihtelua kokoontua tänä vuonna Pohjanmaalle.

Kuurot eivät kuitenkaan kokoonnu Vaasaan ensimmäistä kertaa. Tasan 50 vuotta sitten pidettiin Vaasassa Liittomme kuudes yleinen kokous. Aikakirjat kertovat, että saapuvilla oli silloin 293 osanottajaa 2-päiväisessä kokouksessa. Hartauspuheen piti silloinen pastori K. A. Nyman, joka toivottavasti voi olla mukana tässäkin kokouksessamme. Kokouksen ohjelmaan sisältyi useiden keskustelukysymysten lomassa käynti Vaasan hautausmaalla kuvanveistäjä Albert Tallrothin haudalla, missä osoitettiin puhein ja seppelein kunniaa tälle lahjakkaalle kuurolle, joka aikanaan toimi kuurojen yhdistystoiminnan uranuurtajana.

Vaasan Kuurojen Yhdistys on yli 50-vuotisen toimintansa aikana osoittautunut erääksi maamme virkeimmistä yhdistyksistä. Tästä on merkkinä mm. yhdistyksen oma talo, joka viime vuosina on tarjonnut sopivan ja mukavan "toisen kodin" kuuroille. Myös muulla tavalla Vaasan yhdistys on osoittanut virkeyttä esimerkiksi järjestämällä Kuurojen Päivän valtakunnallisen pääjuhlan vuonna 1962. Yhdistyksen puheenjohtaja kuuluu nykyiseen liittomme hallitukseen edustaen ainoana maamme "pohjoisen alueen" yhdistyksiä.

Vaasa on kaupunkina kaunis. Lukuisat puistot antavat kaupungille luonnonläheisen sävyn ja useat rakennukset kuvaavat Vaasan historiaa. Toivoa vain sopii, että kaunis sää tulee suosimaan kokoustamme.

Liittomme vuosikokous on nykyisin ainoa julkinen tilaisuus, jossa kuurojenyhdistykset voivat edustajiensa kautta tuoda esille uusia ehdotuksia ja ajatuksia sekä arvostella liiton hallituksen toimintaa. Toivottavaa olisi, että tätä mahdollisuutta käytettäisiin runsaasti hyväksi tulevassa Vaasan kokouksessa. Uusien aloitteiden, mielipiteiden ja päämäärien esilletuominen virkistää liittomme ja myös yhdistysten toimintaa.

Toivotan kaikki yhdistysten edustajat ja muut kuurot tervetulleiksi Vaasan kokoukseen. Me kaikki tarvitsemme toisiamme vahvistuaksemme yhteisessä tehtävässämme.

R. Savisaari

UUDENVUODEN-TERVEHDYS

Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani — sen Minä annan teille. En Minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Joh. 14: 27.

Näillä Vapahtajamme sanoilla tahdon tervehtiä teitä kun olemme armosta saaneet aloittaa taas uuden vuoden. Maailma on rauhaton, se on kuin kuohuva meri. Me kaikki toivomme, että tämä alkanut vuosi olisi rauhan vuosi koko maailmassa. Maan hallitusmiehet kaikkialla maailmassa ponnistelevat rauhan saavuttamiseksi. Mutta rauhaa ei tule elleivät maan päämiehet ja kansat käänny totisen rauhan Ruhtinaan puoleen. Hän, joka on Jeesus Kristus, koko maailman Vapahtaja, hallitusten ja valtojen Pää.

Jospa ymmärtäisimme kuinka suuri armo ja Jumalan rakkaus on vielä keskellämme tarjona. On mahdollisuus saada oikea ja pysyvä rauha.

Tämän rauhan saavuttamiseksi tarvitaan paljon rukousta. On rukoiltava maan päämiesten ja hallitusten puolesta, että Herra antaisi heille viisautta ja ymmärrystä päättää kansojen kohtaloita. Palava ja totinen rukous kääntymällä Jumalan puoleen koko sydämestä on voimaa, se on sähkösanoma suureen Pyhyyteen, joka kohoaa Majesteetin valtaistuimelle Jeesuksen nimessä Jumalan luo.

On aika herätä ajattelemaan olemmeko oikeassa suhteessa ylös. Onko meillä kiitosmieltä Herrallemme kaikista armon vuosista, jotka olemme saaneet elää. Olemmeko nöyrtyneet suuren auttajamme edessä. Me kaikki olemme syntisiä ja teemme joka päivä syntiä. Mutta meillä on lupaus päästä siitä vapaaksi. On kirjoitettu: Joka tunnustaa syntinsä ja hylkää ne, hänelle tapahtuu laupeus.

Jeesus on syntisten ystävä. Joka tulee Hänen tykönsä nöyrtyen niin Hän tekee synninorjan vapaaksi ja hänestä tulee Herransa todistaja.

Rakas Taivaallinen Isämme, joka tarkkaat maan lapsia, tiedät heidän ajatuksensa ja tekonsa, anna meille kaikille anteeksi pahat tekomme ja rikkomuksemme rakkaan Poikasi Herramme Jeesuksen Kristuksen sovintoveren kautta. Siunaa kaikkia seurakuntasi paimenia, saarnamiehiä ja kaikkia, jotka tekevät Herransa työtä Hänen viinitarhassaan, sillä vain uskolliset ja oikeudenmukaiset työntekijät palkitaan. Me tarvitsemme elävää Evankeliumia, parannussaarnaa ja uudestisyntymisen suurta armoa. Taivaallinen Isämme joka rakastaa kaikkia luotujaan suokoon meille kaikille armon uudistua mieleltämme ja kulkemaan Hänen tahtonsa tietä, niin silloin olisi tämä vuosi siunausrikas. Saamme sulkeutua Jeesuksen nimessä Isämme sydämelle sellaisenaan kuin olemme. Amen.

Hilja Salmikko

Tuli käytyä Budapestissa...

Kirj. Leo Kaurela

Unkari on Suomen veljesmaa, joka tiesitte tai ette vielä, hyvä lukija. Halutessanne tutustua Unkarin historiaan voitte lukea sitä tietosanakirjasta, Musikka-Kulain Unkarin kirjaa ja muuten Arvi Järventauksen unkarilaisaiheisia hist.romaaneja. Unkarin historiaa luettua ymmärtää, että se on traagillinen; oli Unkari käynyt niin mahdin, sorron, kärsimysten, vapauden ja orjuuden teitä. Unkari riistäytyi Itävallan monarkian vallasta samaten kuin Suomi Venäjän tsaarin vallasta ja itsenäistyi samaan aikaan kuin sen veljesmaa.

Kuvitelmasta puhuen monta sataa vuotta sitten oli Unkarin kansa hajaantunut yhtämittaisten sotien syistä itään ja pohjoiseen. Syntyi uusi kansa, ja uusi maa: Suomi. Eiköhän Unkari ole Suomen äitimaa?

Unkarin kieli, puhekieli kuuluu suom.ugr. kielikunnan ugrilaiseen ryhmään. Taivutusmuodot ovat samanlaisia, ääntämisetkin ja sanat kuin serkkuja. Esimerkiksi: "Jó itt lenni" lausutaan joo it länni, se on suomeksi (hyvä täällä olla) "Täällä on hyvä olla. Unkarin kielessä vastataan kysymykseen usein pelkällä nominilla: "Bátor fiú vagy te? lausutaan: baator fiuu vadj tä=rohkea (-ko) poika olet sinä, oikein kirj. "Oletko sinä rohkea poika?" ja täällä vastataan: Olen, mutta Unkarissa toisin: "Bator" eli rohkea. Sana magyar (=suom.-ugr. kansa) lausutaan 'maodjaar'. Kyllä on Unkarin kieli sointuvaa.

Seuramatkoja en ole ollut koskaan ymmärtänyt arvostaa, mutta ne olivat loppuunmyytyjä. Päätin odottaa niin kauan viisumia. Ei budapestiläisen perhetuttavan sikäläisten viranomaisten vahvistama kutsukirje jouduttanutkaan viisumin saantia, vaan verchou-menetelmä. Sitten, kun viisumin odotuksesta tuli koettelemus annoin matkatoimiston hoitaa verchou-asian. Viimeinkin saatiin sen välittämään hotellihuoneentilaukseen vahvistus ja sen perusteella viisumi. Ennakolta maksettiin matkatoimistossa 10 päiväinen 'loma' eli hotellihuone ja ruoka.

Seutulassa yllätti sade lähtöpäivänä ja siitä syystä lähdettiin tunnin myöhässä Arlandaan ja riennettiin bussilla Centralstationille. Hämmästyin Tukholman pilvenpiirtäjiä. Vihdoin oltiin uudessa kupeevaunussa ja mentiin hyvällä vauhdilla pimeän etelä-Ruotsin läpi. Malmösta junalautalla yli salmen uniseen "Kongens byehen" = kuninkaan kylä. Me olimme olleet iloisessa Kööpenhaminassa 4 kuukautta sitten, muistelin silloin Wienin vaunussa, johon tuli lisää iloisia matkustajia. Kupeeosastossani oli 2 amerikkalaista, eräs pitkäsäärinen tanskatar, 2 hampurilaispoikaa ja viileä vanhempi ruotsal. nainen, oli matkaseura tosiaan hauska. Matka sujui varsin nopeasti ja harmittomasti, jopa Wieniin asti. Tanskan maa on alavaa, hyvinhoidettua, Saksankin puolella varsinkin etelä-Saksan. Eikä ihme, maisemat ovat kaikkialla erilaisia ja kuitenkin kauniita, taivashan "maalaa maisemat". Mentiin valtavalla juna- ja autolautalla yli leveän salmen, ja sitten Hampuriin. Huomasi, miten tarmokas ja järkevä on Saksan kansa. Junat erinomaisia, palvelu asiallista miellyttävääkin. Läpikulkumatkalla tuntui olevan suuressa Euroopassa. Seuraavana aamuna (15. 8. -63) ylitimme Itävallan (Austrian) rajan, ja kohta saapui kelpo junamme aurinkoiseen Wieniin.

Westbanhof eli länsiasema oli tavattoman upea kuin palatsi, pommitetun tilalle marmorista rakennettu. Näki hyvinpuettuja ihmisiä, hyvinvarustettuja liikkeitä ja hyvin paljon autoja eikä ole ihme, onhan Itävalta demokraattinen eli vapaa tasavalta niinkuin Suomi. Kulutin aikani parturilla niin, etten käynyt aseman ulkopuolellakaan, mutta olin päättänyt paluumatkalta poiketa täällä. Klo kymmeneltä lähti Budapestin juna,

Lajos Kossuthin patsas Budapestissä

Millenniumin monumentti eli Tuhatvuotisen olemassaolon muistomerkki

täynnä matkustajia ja matkatavaroita, käytävissäkin kuin evakkojunassa. Sen havaitsin vasta rajan toisella puolella soluttautuessani pitkin käytäviä ravintolavaunuun. Matkatovereina oli pari unkarilaista ja eräs puolalainen kaksine poikineen. Silloin kun he esittivät itsensä sanoin olevani Suomesta ja "Ich taubstummen", sanoi puolalainen heti poikansa olevan kuuro. Heti ruvettiin viittoilemaan. Peter 9 vuotias kotoisin Passausta vaikutti lahjakkaalta ja valppaalta omaten hyvän puheäänen. He olivat matkalla Peterin isovanhempien luo Balatonin seudulle.

Oli ihanan kuumaa ja ikkunat aukiollen helpottivat hiostuneitten tunteita. Junan lähestyessä rajaa lakkasi melu ja painostava hiljaisuus vallitsi, mikä sekä huvitti että oudostutti suomalaista. Tulliviranomaiset, upseeritkin tarkastivat kauan matkalaukkuja toisten vietyä passit pinottain asemalle. He eivät vaikuttaneet edustavien näköisiltä, mutta paluumatkalla oli sitävastoin siistimpiä ja kohteliaampia. Matkalaukkujani ei huolittu tarkastaa, kiitos Suomen passille! Matkatoverien laukkuja tarkastettiin kovasti ja kysyttiin, miksi oli laukussa paljon paitoja? Unkarilainen sai kuitin tullimaksustaan. Vihdoinkin rullasi junamme eteenpäin ja voi aavistella matkustajien huokanneen helpotuksesta. Oli eri kiinnostavaa katsella ohikiitäviä maisemia, vaikka yltyi vaan tukahduttava kuumuus. Aluksi nähtiin "pustanmaata" ja sitten vuoristomaata. Ravintolavaunussa tuotiin eteeni mustaa kahvia vähemmän kuin puolessa kupissa, jollaista tapaa käytettiin yleensä Budapestissä. Olin kaivannut nähdä iloisia naamoja, mutta tiesin tulleeni yli 'lievän' rautaesiripun. Neljäntoista maissa saavuttiin nokisena yhtä nokiselle Keleti-putin asemalle. Liehuivat ne punaiset liput à 4- ja 3-mittaiset siellä ja täällä, tehtaitten portilla ja elokorjuuden aikana Unkarin lippujen vieressä. Pitkin asemalaituria edetessä tähyilin, näkyikö tuttuja vastassa, kunnes he minut huomasivat juosten eteeni. Niin hikisinä ja iloisina mentiin sankan väen lomitse ulos kadulle, ja sitten hotelliin joka sijaitsi vilkkaassa paikassa aseman lähellä. Eräs portierista tervehti kädestä sanoen "Tervetuloa" suomenkielellä. Sitten raikkaitten suihkukylpyjen jälkeen mentiin autolla Budan puolelle tuttavaperheen luo. Vastaanotto oli sydämeenkäypää.

Budapest, Tonavan kahden puolen, 2 milj:n asukkaan kaupunki on kuin suuri museo, mutta sen ylpeys on Tonava seitsemine siltoineen 300—500 m. leveä joki, valtavampi kuin Lontoon Thames. Tonavan toisella puolella vuoristomaata, paikan nimi on Buda ja toisella on tasaista maata, se on Pest. Eräänä iltana olimme Budan puolella Gellértin vuorella ihailemassa säteilevää panoraamaa. Korkeammalla näkyi muistopatsas, kaupungin vapauttajien kunniaksi. Vanhat palatsit, kirkot, museot, linnoitukset ja loistokylpylät ovat menneen ajan mestarintöitä, niitä kannatti ihailla ja ihmetellä. Parlamenttipalatsi Tonavan rannalla Pestissä on valtava arkkitehtuurin mestarinäyte. Sen ollessa korjausten alaisena ei siellä käynnistä tullut mitään. Mutta sen läheisyydessä on suuri taidemuseo, jossa me käytiin taiteesta kiinnostuneina kuten toisissa taidemuseoissa. Nähtyäni massoittain tauluja, enimmäkseen tuntemattomien en voinut muistaa mitä olin nähnyt tai mihin ihastunut. Mutta tunnettujen maalauksia oli sitä suurempi ilo nähdä kuten Wienin, Kööpenhaminan, Amsterdamin museoissa. Kansallismuseon ja vanhataiteen museon välillä sijaitsee suuri Millenniumin patsasmonumentti, Unkarin 1000-vuotisen olemassaolon johdosta pystytetty muistomerkki. Sen keskellä kohoaa 36 m:n korkuinen pylväs, jonka huipussa on ylienkeli Gabrielin patsas. Jalustassa on kuvattuna Unkarin heimon johtaja ja sotapäällikkö Arpód, joka toi kansansa Unkarin tasangolle, sekä 7 muuta sotapäällikköä. Takana on puolikaaren muotoinen pylväskäytävä, jossa on 14 Unkarin kuninkaitten patsasta. Lajos Kossuthinkatu (Kossuth Lajos-utca), Kossuthin patsas Parlamenttitalon vieressä, hän, joka oli valtiomies, taisteli kansallisten oikeuksien puolesta saaden valtiopäivät erottamaan Habsburgin suvun Unkarin valtaistuimelta ja julistamaan Unkarin tasavallaksi. Myöskin on Sándor Petöfinkatu ja -patsas, runoilija, joka kaatui vapaustaistelussa v. 1849. Ja vielä Raoul Wallenberginkatu ym., mutta ei yhtään Suomi-, Kalevala-, Paavo Nurmikatuja. Näin Suomivej'n Kööpenhaminassa. Erään kadun varrella on baari, hyvin suositun jalkapallosankarin omistama, muuten valtio omistaa kaikki liikkeet ym.

Kadun elämää seuratessa havaitsin aina ison joukon uteliaana ja kiin-

nostuneena katselevan länsimaisia autoja, yleisön jonottamassa elokuvateatterin edessä klo 9 aamulla ja klo 4—5 varhain aamulla kauppojen edessä; jäänostajia. Siellä tavallinen ei omista autoa, niitä oli niin paljon, että bussit ja raitiovaunut täyttyivät. Mutta kokemuksista viisastuneet lähtivät töihin tavallista aikaisemmin, jopa viiden aikaan. Kerran iltamyöhällä ylittäessämme kadun tuli vastaan suurisilmäinen 5-vuotias sisaruspari käsikädessä laihan ja surullisen näköisinä. Pulska mummu lakaisi isolla luudalla roomalaiskatolisessa kirkossa, pari kolme nuorta miestä oli hartaudessa. Kirkon eteisaulan nurkassa seisoi kirkassilmäinen vanhus rikkinäisessä puvussa ja ymmärsimme antaa forintteja hänelle. Kiviportaan vieressä oli monenlaisia uskonnollisia esineitä myytävänä. Budapestin Zoo eli eläintarha kaipaisi inhimillistä mainetta esim. Korkeasaaren. Kotieläimet kissa, koira häkeissä ja hevonen varsoineen aitueessa, mutta miksi-kysymykseeni en saanut kunnon vastausta. Viime syksynä luimme liikuttavasta Tibor Déryn "Niki-koira"-romaanista, että siellä koiraa pidetään ylellisyytenä. Ohimennen sanottuna Magda Szabón romaani "Metsäkauris" on lukemisen arvoinen.

Niin kuin Tonava oli Balaton unohtumaton nähtävyys, "Unkarin meri" 77 km pitkä ja 6—8 km leveä. Ihanteelliset ilmasto ja maasto, lukuisia terveyslähteitä. Siellä pidettäviin pitkäuintikilpailuihin osaaottaneista kuuroista olen kirjoittanut joulukuun lehteen.

Oli otollinen tilaisuus tutustua siellä unkarilaisiin kuuroihin. Vilkaseleinen kuurotyttö Judith Strokay, prof.n tytär, hiljainen uimari Marianne Berenyi, joka oli Helsingissä maailmankisoissa, ym. Oli ilo nähdä hyvinkasvatettua kuuro-nuorisoa, todellisia perhelapsia. Eva S. 14 v. uimarityttö silitteli hellästi hyvää suomalaista paperia. Samanikäinen valpas poika Tibor M. kyseli kovasti Suomesta. Hän, jolle hommasin sitten helsinkiläisen kirjeenvaihtotoverin Roy W. miltei samannäköisen, pussasi poskeani lähtökiireessämme. Tiborista voisi tulla uintimestari Kollar'n manttelinperijä. Siketek clubja eli Kuurojen yhd. isossa vanhassa talossa, joka sijaitsi diplomaattikaupunginosassa näkyi tuskin elonmerkkiä.

Unkarilaiset muistuttivat näöltään suomalaisia, ihmeellistä ja tuntui kuin olisi Suomessa. Sitäpaitsi on Unkarissa Suomen nimi tunnettu, kansakouluissa opetetaan Suomen historiaa; heimosukulaisuuden taju on päivänselvempi kuin maassamme. Balatonilla tummiin puetut talonpojat, jotka muistuttivat paljon eteläpohjanmaalaisia, pyysivät kohottaa rypäleviinipikarit vapaan sukumaansa kunniaksi. Eräs heistä sanoi: Suumi, toinen: Soomi, mutta toiset: Finn.

Lähtöpäivän edellisenä iltana perhetuttava, jonka poika oli oppaanani koko ajan, tarjosi upean illallisen Astoriassa, meitä oli 7 henkeä. Pyöreällä pöydällä oli haalistunut Suomen lippu tangossa ja raikkaita ruusuja korkeassa maljakossa. Unkarilainen keittiö on maailman kuulu esim. paprikaruoat niin monenlaiset ja erilaiset, silti maukkaat ja tuoksuvat. Ibutzin määräämissä hotelleissa ja ravintoloissa käyttämäni ruokakupongit eivät loppuneet kesken, vaan jäi paljon yli. Sitten aamulla oli haikea eronhetki asemalla. Annettiin kolme kiloa paprikaa kukkasten sijassa. Perhe kyynel silmissä halasi sanoen: Viszontlatasra eli näkemiin!

Jatkuu

TOIMITTAJAN TUOLILTA

— MISSÄ SE KUUROJEN LEHTI JÄLLEEN VIIPYY.

Tämäntapaisia kysymyksiä on viime aikoina tullut miltei joka tutulta ja tutuntapaiselta. Syytä kysyjillä kyllä onkin ollut, tulihan lehden tammikuun numero tilaajan käteen vasta 20 päivän jälkeen. Jos tuli.

Tällaiset kysymykset ovat tietysti kiusallisia, ei kysyjälle vaan minulle. Siksipä olen vakavasti harkinnut tekoparran ja muiden naamiointivälineiden hankkimista. Niitä käyttäen ainakin hetkelliseksi säästyisin sekä kysymykseltä että vastaamisen vaivasta.

Ja minkä vastauksen voisin antaa.

Lyhyen ja tyrmäävän: ei toimittaja lehteä paina, hän vain toimittaa.

No niin, rakas lukija, paneudutaan tähän asiaan, meille kuuroille niin rakkaan lehden viipymiseen ja sen syihin. Lukija ja toimittaja, sinä ja minä yhdessä.

Ensiksi, kun sanoin ettei toimittaja lehteä paina, niin se on totta. Jos joku väittää, minun haluavan vihjata, että syy on painossa, niin sekin on totta. Enkä vain vihjaa, sanonpa suoraan.

Voin varmasti vakuuttaa, että mikäli lehti painetaan muualla kuin kuurojen omassa kirjapainossa Surduksessa, esimerkiksi Hämeenlinnassa, niin lehti ilmestyy säännöllisesti kuukauden alussa.

Rakas lukija, sinä joka olet Surduksen ystävä, olet varmasti julmistunut. Mutta malta mielesi, ei tarkoitukseni ole morkata Surdusta. Itselläni on päätoimi Surdusta vastaavassa firmassa ja tiedän, että molemmat tarvitsevat kaikkien kuurojen tukea.

Kuurojen Liiton on tuettava Surdusta. Se on selvää ja sen kaikkien kuurojen pitäisi tunnustaa. Mutta on hyvä jos kaikki tietävät lehden painamiseen liittyvät teknilliset vaikeudet Surduksessa — silloin lehden viipyminen ymmärretään.

Ensinnä — Surduksessa ei ole latomakonetta. Kuurojen Lehteen tuleva teksti on ladottava Ladeke Oy:ssä, jonka osakas Surdus myös on. Surdus ei voi määrätä, että heiltä tulevat kirjoitukset on ladottava heti ja siltä istumalta. Ei, vuorollaan jokainen työ. Surduksen kanssa on sovittu, että Kuurojen Lehteen tuleva teksti toimitetaan heille jokaisen kuukauden 10:s päivä ja he ovat puolestaan sopineet Ladeke Oy:n kanssa, että kirjoitukset tulevat ladottavaksi samana päivänä. Mutta Ladeke Oy:ssä eivät aina voi ottaa kirjoituksia ladottavaksi heti, ne joutuvat odottamaan vuoroaan ja siihen on tyydyttävä. JA ERÄS SUURI MUTTA VIELÄ, KAIKKI KIRJOITUKSET JA ILMOITUKSET EIVÄT SITTENKÄÄN TULE SURDUKSEEN 10:S PÄIVÄ JA EHKÄ JUURI SINÄ, RAKAS LUKIJA, OLET SIIHEN SYYPÄÄ.

Kuurojen Lehdessä on aina maininta: seuraavaan numeroon tarkoitetut kirjoitukset on lähetettävä toimitukselle ennen sen kuun 7 päivää. Tätä ohjetta rikotaan aina. Aina tulee tuon määräpäivän jälkeen ilmoituksia, uutisia ja jopa pitkiä kirjoituksia. Ja siihen olet syypää juuri sinä, rakas lukija. Tietysti väität, että kun lehden ilmestymisaikojen väli on niinkin pitkä kuin kuukausi ja joku kokous päätetään kutsua koolle 2—3 viikkoa ennen lehden ilmestymistä, niin ei auta muu kuin lähettää myöhästynyt ilmoitus.

Ja pöh sanon minä. Kun olen ollut 16 vuotta yhtämittaa mukana yhdistystoiminnassa, niin tiedän kuinka käytäntö on. Myöhästynyt ilmoitus on todistus siitä, että asianomainen on unohtanut aikanaan lähettää sen.

Joka tapauksessa myöhään saapunut aineisto jarruttaa osaltaan lehden eteenpäinviemistä latomis- ja painamisvaiheessa. Yksi iso jarru on jo se, että ladelma on tehtävä muualla kuin Surduksessa, toinen jarru on nämä myöhästyneet kirjoitukset ja kolmas jarru Surduksen painamismahdollisuudet. Ja sekin, että jokin arkipyhä saattaa pahasti häiritä aikataulua.

Toimitus ja toimittaja tekevät parhaansa, Surdus tekee parhaansa, joten etkö sinäkin voisi tehdä parhaasi olemalla kärsivällinen, lähettämällä kirjoitukset, ilmoitukset ja mitä milloinkin lehteen haluat ajallaan tai mieluummin määräaikaa aikaisemminkin, kirjoittamalla tekstisi siisti, vain toiselle puolelle paperia, kirjeet ja muut asiat lehteen tarkoitetusta kirjoituksesta erilleen.

Olet kai huomannut, että lehden toimituksen osoite on muuttunut, toimitus on nyt Hämeenlinnassa. Se varmaan oudoksuttaa sinua ja ilmeisesti varmuuden vuoksi lähetät kirjoituksesi liiton toimistoon. Kyllähän ne sitäkin kautta tulevat perille toimitukseen, viipyvät matkalla kai hiukan kauemmin kuin muuten ja ehkä toimittajalle jää vähemmän aikaa tutustua aineistoosi ja tehdä omat merkintänsä. Lähetä kaikki huoleti vain Hämeenlinnaan, postilokeroon 62, joka sekään ei ole hämäräperäistä huiputusta vaan postinkulun nopeuttamista.

Ja sitten tilaukset ja osoitteenmuutokset. Nyt joutuu toimittaja hoitamaan tämän puolen, niinkuin toimittamisenkin, sivutyönään ja siksi toivotaan näidenkin asioiden hoitamisessa noudatettavan seuraavia ohjeita:

Lehden voi tilata postitoimistoista, asiamiehiltä tai suoraan toimituksesta. Jälkimmäisessä tapauksessa on tilausmaksu aina maksettava liiton postisiirtotilille n:o 6825. ÄLÄ KOSKAAN LÄHETÄ RAHAA SUORAAN TOIMITUKSEEN TAI LIITON TOIMISTOON. Osoitteenmuutokset on ilmoitettava toimitukseen JA ENTINEN OSOITE ON SAMALLA MAINITTAVA. Tässä pari kuukautta sitten eräskin tilaaja (naispuolinen) ilmoitti: olen mennyt naimisiin, uusi nimeni ja osoitteeni on se ja se. En minä viitsinyt ruveta salapoliisiksi saadakseni selville nuorikon tytönnimeä. — On myös käynyt niin, että lehti on palautettu merkinnällä: vastaanottaja tuntematon tai osoitetoimipaikkaa ei tunneta postissa. Kuka siihen on syypää. Sinä itse, hyvä tilaaja, kuka käski kirjoittaa niin epäselvästi, ettei siitä hyvällä tahdollakaan saa selvää.

Tammikuun numero lähetettiin kaikille entisille tilaajille ja vanhoilla osoitteilla. Niin oli menetelty ennenkin. Jos olin aikonut tehdä siitä poikkeuksen, niin eipä tullut mitään. Suurin osa tilauksista tuli kun tulikin tammikuun aikana ja eräistä syistä oli muutokset osoitelevyihin tehtävä yhdellä kertaa. Uusille tilaajille lähetettiin lehti kyllä erikseenkin, mutta painos loppui kesken. Se on noloa, ei sinulle vaan minulle, mutta voinenpa luvata ettei se toistu. Kun tilaajakortisto on uusittu, postitus siirretty postitustoimistoon tapahtuvaksi, niin osoitteenmuutokset ja muu siihen liittyvä saadaan hoidetuksi paremmin — myös vuoden vaihteessa.

Hyvää jatkoa vain — molemminpuolin.

Jarmo Narmala

Nuorten palsta

RUNONLAUSUNNASTA VÄHÄSEN

Jostakin merkillisestä syystä on runonlausunta kohonnut kulttuuripäivien kilpailulajeista suosikkiasemaan ainakin päätellen osanottajien runsaudesta joka kerta. Tosin osanottajat ovat olleet miltei sataprosenttisesti naispuolisia, tämän kirjoittaja muistaa vain kolme miespuolista runonesittäjää koko kulttuuripäivien olemassaoloajalta. Ehkä tämä suosikkiasema johtuu siitä, että monet kuvittelevat runonlausuntaan kilpailulajien helpoimmaksi. Näin ei kuitenkaan ole laita. Toisaalta on vaikeata mennä nimeämään helpointa tai vaikeinta lajia, kaikkihan ovat helppoja tai vaikeita yksilön kykyjen mukaan.

Kulttuuripäivätoimikunta otti edellisillä päivillä merkittävän askeleen jakamalla lausuntakilpailun osanottajat A- ja B-sarjoihin. Joukossammehan on useita korkeatasoisia esiintyjiä, joiden joukossa vähemmän taitavilla ei ole mitään mahdollisuuksia päästä palkinnoille. Siksi perustettiin B-sarja näille vähemmän kokeneille. Ja se oli hyvä ratkaisu. Nykyinen kulttuuripäivätoimikunta haluaa mennä vieläkin askeleen eteenpäin, siksi on nyt lausuntakilpailuun perustettu mestariluokka. Tähän mestariluokkaan saavat osallistua kaikki ne, jotka katsovat siihen pystyvänsä, siis ne, jotka aikaisemmin ovat olleet kilpailujen kärkitiloilla. Mikään ei estä jotakuta "mustaa hevostakin" osallistumasta mestariluokkaan sikäli kun omaa edellytyksiä siihen. Huomautettakoon, että tähän sarjaan osallistumisella ei ole mitään pakkoa, vaan jos joku A-sarjan kärkitiloilla ollut haluaa edelleenkin osallistua A-sarjaan, niin se on sallittua. Sen sijaan on edellisten kilpailujen B-sarjan kolmen parhaan nyt osallistuttava A-sarjaan.

Toinen merkillepantava seikka on se, että nyt voivat ruotsinkieliset nuoretkin osallistua lausuntakilpailuun omalla äidinkielellään. He kilpailevat aluksi B-sarjassa suomenkielisten rinnalla. Heille julkaistaan oma pakollinen runo lehden ruotsinkielisessä osastossa.

Kulttuuripäivätoimikunta toivoo edelleenkin runsasta osanottoa lausuntakilpailun jokaiseen sarjaan. Edelleen toivomme, että jokainen osanottaja valmentautuisi huolellisesti kilpailuun, lukisi runon niin hy-

TAMPEREEN KUUROJEN YHDISTYKSEN NUORTEN KERHO järjestää huhtikuun 18—19 päivinä

NUORTEN KRISTILLISET PÄIVÄT

Juhlat alkavat 18. 4. klo 19 Näsin seurakuntasalissa Näsilinnankatu 27 (suoraan asemalta Hämeenpuistoon päin) ja jatkuvat sunnuntaina samassa paikassa klo 10. Iltapäivällä klo 16 on jumalanpalvelus Tuomiokirkossa.
Ohjelmasta mainittakoon piispa Gulinin puhe. Toivotaan runsasta osanottoa. Tervetuloa.

LIITTOMME EDUSTAJAKOKOUS

Kuten Kuurojen lehden helmikuun numerossa oli ilmoitettu, pidetään liiton vuosi- eli edustajakokous tänä vuonna Vaasassa maaliskuun 22 päivänä, ei siis Marianpäivänä kuten tavallisesti, syystä, että Marianpäivä on jo 15 p:nä.

Edustajakokouksen pitopaikaksi on saatu Vaasan kaupungintalo, missä kaikki kokoukseen liittyvät tilaisuudet ovat. Lauantai-iltana on Vaasan kuurojenyhdistyksen järjestämä juhla. Sunnuntaina alkaa klo 9 aamulla Kuurojen Lähetysseuran vuosikokous. Kello 10.30 on aamuhartaus ja sen jälkeen alkaa edustajakokous klo 11.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 10 §:ssä mainitut asiat, sekä jäsenyhdistysten 30 päivää ennen edustajakokousta liiton hallitukselle lähettämät keskustelukysymykset.

Liiton järjestämä illanvietto alkaa jo klo 17, johon mennessä toivotaan edustajakokouksen päättyneen.

Turun Kuurojenyhdistyksen Nuortenkerhon

15-VUOTISJUHLA

on maaliskuun 21 päivänä klo 19 Kuurojentalon juhlasalissa Henrikinkatu 4 b.

vin ulkoa, että osaisi sen vaikka unissaan, tutustuisi runon sisältöön, kyselisi viisaammilta, mitä mikin sana merkitsee, harkitsisi tarkoin, mikä on oikea ja mikä on kaunein viittoma, tutkisi ilmeitään ja harjoittelisi, harjoittelisi moneen kertaan. Sillä tässä jos missään pätee vanha sanonta: Harjoitus tekee mestarin.

S. K.

Sammuuko nuorten palsta

Nelisen vuotta sitten sai lehtemme lisän Nuorten Palstan, Jyväskyläläisen Soile-rouvan alotteesta, ja heti alkuun olikin palstalla usein nuorten kirjoituksia. Etenkin Laurintytär oli ahkerana. Mutta viime aikoina tämä palsta on kitunut kirjoitusten vähyydestä, toisinaan palsta on "loistanut" poissaolollaan. Missä ovat nuoret kynäilijät. Nukkuvatko he.

Liisat, Eskot ja muut — herätkää jo, terottakaa kynänne ja lähettäkää ajatuksianne, ehdotuksianne ja purnauksianne nuorten palstalla. Älkää antako sen sammua vaan puhaltakaa "yhteiseen liekkiin".

Ar

Kulttuuripäivätoimikunnan tiedoituksia

Nuorten V:n kulttuuripäivien näytelmäkilpailun näytelmäaiheena on Ilmari Turjan kirjoittama NOKKOSVIHTA kuten tämän lehden helmikuun no:ssa kulttuuripäiväkutsussa on ilmoitettu. Näytelmässä on 5 henkeä (3 miestä ja 2 naista). Se voidaan soveltaa nykyaikaan, joten puvutkin ovat ajan mukaiset. Näytelmää saa lyhentää miten parhaaksi katsoo. Tähän ryhmäesitykseen saavat osallistua yli 35 vuotiaatkin.

I. Turjan "Nokkosvihta" näytelmäkirjoja ei ole saatavana kirjakaupoista vaan ainoastaan monistuksina Suomen Näytelmäkirjailija liitolta. Kulttuuripäivätoimikunta voi toimittaa ne halukkaille, jolloin on tehtävä tilaukset Suomen Kuurojenliitolta.

Tutustukaa tarkemmin helmikuun n:ossa olevaan ilmoitukseen "Kutsu kuurojen liiton V:lle Kulttuuripäiville". Säilyttäkää ilmoitus.

(Painovirhepaholainen oli asialla e.m. kutsussa muuttaen nokkosvihdan -vihkoksi)

PAKINAA KOKOUKSISTA JA MUUSTAKIN

Ohi on taas aika, jolloin jokainen meistä teki tai teetti veroilmoituksensa, laski rahansa ja omaisuutensa todeten niiden vähentyneen, samoin hiusten päässä, mutta ryppyjen kasvoissa lisääntyneen. Yhdistykset ovat pitäneet vuosikokouksiaan. Johtokunnat ovat saaneet kuulla kunniansa tekemisistään ja varsinkin tekemättä jättämisistään. Jäsenet osaavat toisinaan olla aivan liiankin pikkutarkkoja. Yhdistyksen asioita pidetään silmätikkuina ja niistä pidetään suurta "ääntä". Toisaalta on tietenkin hyvä, että yhteiset asiat kiinnostavat, mutta vatvomalla niitä alituisesti osoitamme oman henkisen rajoittuneisuutemme. Miksi pitää takertua mitättömiin pikkuseikkoihin, kun asiallinen ja nopea kokouksen kulku olisi miellyttävämpää.

Pääyhdistys eli liitto valmistautuu myös vuosikokoukseensa. On taas lukuisia asioita ja ehdotuksia. Hyviä ja vähemmän hyviä, kuten on ennen ollut ja tulee aina olemaan. Jotkut edustajat valmistautuvat antamaan asioiden hoidosta päänsilitystä, toiset hiovat kynsiään ja hampaitaan. Varsinkin muutamat vakituiset edustajat eli ns. pikkudiktaattorit tahtovat sanoa sanottavansa joka ainoasta asiasta. Tässä yhteydessä muistuu mieleen pieni kertomus luostarin abbedissasta, joka aamuhartaudessaan pyysi mm.: "— ja auta minua muistamaan, ettei minun ole ehdottoman välttämätöntä sanoa mielipidettäni jokaisesta asiasta". Kohtuus kaikessa.

Ei vaan poisteta TV:n kuuntelulupaa kuurojen kohdalta. Ei auta muu kuin maksaa ja kuunnella kuuroilla korvillaan. Minkäs mahtaa, vaikka uutiset ja puheet kaikuvat kuuroille korville, vaikka sama hinta on maksettu kuin muutkin. Miten lie asia muissa maissa. Joskus tuntuu, että olemme vähän liian innokkaita kärkkymään alennuksia ja avustuksia joka puolelta, mutta tällä kertaa ei. Kuurojen Viestissä oli äskettäin kirjoitus "Rotusyrjintää", mitä lukiessa täytyi vähän pyöritellä silmiään. Sen perusteella kuurot vuokralaiset pitävät kovaa elämää, harrastavat varmaan paljon laulua, soittoa ja muuta häiritsevää toimintaa. Ja me kun luulimme olevamme niin hiirenhiljaisia, niitä maan hiljaisia.

Sam.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

Nr 3 1964

Förbundets ÅRSMÖTE

Så finns det ett annat skäl och hålles i Vasa dett år. För femtio år sedan försiggick förbundets sjätte årsmöte där och då deltog enligt protokollen 293 personer. Andaktsstunden hölls av pastor K. A. Nyman, som vi hoppas att skall vara närvarande också denna gång.

De Dövas förening i Vasa är en av vårt lands livligaste föreningar. Den är ägare till ett eget hus, som blivit ett "andra hem" för dess medlemmar. Ordföranden är medlem i förbundets styrelse och representerar som den enda det norra distriktet bland föreningarna.

Vasa är en vacker stad med många parker och historiska byggnader, och det blir en stimulerande omväxling att besöka Österbotten denna gång.

Våra förbundsmöten är numera de enda offentliga tillfällen där dövföreningar genom sina representanter får fram sina nya förslag och tankar samt sin bedömning av förbundsstyrelsens verksamhet. Det är att hoppas detta möte skall ge rikt utbyte och stimulera vårt förbunds och våra föreningars verksamhet.

Jag önskar alla representanter och övriga döva välkomna till vasamötet. Vi behöver alla varandra för att få styrka i vårt gemensamma värv.

R. Savisaari

Några ord av redaktören!

— Var dröjer Tidskrift för döva också denna gång?

Frågor av detta slag har formligen regnat de senaste tiderna och inte utan skäl. Januarinumret kom fram till prenumeranten 20 dagar försenat. Som ett exempel. —

Det är Jarmo Narmala, inte mindre upprörd över förhållandet han heller, som inleder med orden här ovan. Han ger en uttömmande förklaring på sin finska sida och egentligen borde artikeln återges ord för ord för att klargöra situationen. Men våra fyra sidor skall räcka till mycket annat också, så vi fortsätter här hans temperamentfulla artikel starkt förkortad. Så här lyder berättelsen om en tidskrifts vedermödor förrän den kommer ut ur tryckeriet.

— Det är nämligen på tryckeriet som svårigheterna står att finna. Skulle tidskriften inte tryckas på de dövas eget tryckeri Surdus, utan till exempel i Tavastehus, skulle den utkomma regelbundet i början av varje månad. Men avsikten är inte att här nedvärdera Surdus. Nej, svårigheten ligger i att Surdus saknar en sättmaskin. Därför måste all text till Tidskriften sättas på Ladeke OY. Surdus är delägare i Ladeke. Det finns ett avtal att texten bör lämnas in till sättning den 10:de varje månad till Surdus, som skickar den samma dag till Ladeke OY. Det händer emellertid att Ladeke inte genast kan göra något åt texten, den får vänta en tid.

Så finns det ett annat skäl och det är den kära läsaren, som ofta skickar in sina artiklar och meddelanden försent. Senast den 7:nde varje månad bör materialet vara inne på redaktionen.

Skriv klart och tydligt, och endast på ena sidan av arket. Skriv era personliga meddelanden på ett skilt papper.

Några önskemål också om sättet att prenumerera på tidskriften:

Om ni beställer den direkt från redaktionen, skicka då pengarna genom Postgiro No 6825. Skicka inte pengar i kuvert till redaktionen eller förbundets kansli. Om ni ändrat adressen, meddela redaktionen och bifoga också den gamla adressen. Har ni gift er, meddela då ert förra *och* nuvarande namn. Ibland returneras tidskriften med noteringen: adressaten okänd. Skriv alltid tydligt ert namn och adress.

De flesta prenumerationer lämnades först i januari detta år. Följden var att upplagan tog slut och endel nya prenumeranter blev utan tidning. Mycket ledsamt för er och för oss.

Detta är i korthet vårt önskemål och våra trångmål.

God fortsättning — för alla parter!

POLISER LÄR SIG TECKNA!

Den engelska tidskriften The Silent World berättar om en händelse som fick trevliga följder. Ordförande för en dövsammanslutning i västra England upptäckte att ett sportområde som tillhörde polisen i Somerset skulle vara utmärkt för döva att hålla ett möte på. Detta ledde till att polischefen Mr Steele blev intresserad av vad han där fick se. Han fascinerades av de närvarandes temperamentfulla tecknande, deras flytande konversation. Och då han mindes att han någång sysslat med handalfabet, som vi alla mer eller mindre gjort, bad han en tolk visa sig några tecken, varefter han steg upp och framförde sitt farväl efter en trevlig sammankomst.

Han bemöttes av stor förvåning och med mycken begeistring av de närvarande, som inte var vana att att finna sådan förståelse av den omgivande världen. Mr Steele å sin sida, förvånad över den värme som mötte honom efter en så liten ansträngning, fann att något borde göras på detta område.

Den hjälpsamma polismakten har stått lika rådlös som de döva när de någongång haft med varandra att göra. Polischefen fann att det fanns en stor skara aktningsvärda medborgare som inte kunde få någon hjälp när de var i behov av det. Han ansåg att en polis borde lära sig åtminstone de enklaste tecknena i dövspråket.

Sagt och gjort. När 1961 års kadetter gått genom sitt första år av träning i "umgänge med döva", vilket tog en timme i veckan, och tränat med varandra både alfabet, tecknande och läppavläsning, gjorde de visiter på dövföreningen och trivdes med det. De döva uppskattade dem mycket.

Redan den första kursen hade gjort succé. När de följande årgångarna började med sin undervisning, hade den utvecklats tack vare erfarenheten och resultatet blev ännu bättre. Assisterande polischefen, som är god vän med en familj där dottern Pam är döv berättar följande:

Jag har känt Pam i många år, men jag har aldrig förstått hur fullständigt avskuren jag varit från henne tills hon en dag besökte oss med sin döve fästman. Hittills hade hennes föräldrar alltid tolkat för oss och jag hade inte en aning om hur mycket de tolkade. Nu, när jag var hänvisad till mig själv var språkbarriären fullständigt komplett. Jag tillbragte min mest hjälplösa halvtimme i mitt liv.

Vi använde massor av skrivpapper — de skrattade åt mig — det var jag som var den utanför stående. Hade hennes far och mor varit med, hade det varit en vanlig normal kväll.

En annan polisofficer sade med entusiasm att en timme i veckan inte var mycket, men verkan var god. Det är en träning som kan praktiseras var som helst, i kantinen, hemma, under lediga stunder. Vi har förklarat för mannarna att deras uppgift att tjäna publiken, antingen det gäller att skydda dem eller att visa dem vägen till närmaste busshållplats, också gäller de döva. Han säger: Vad som speciellt slog mig var deras vänlighet då de försökte få kontakt med mig ute på sportplanen. Jag kände mig hjälplös, och måste vandra min väg av pur förlägenhet.

Ordförande Dr. Graeme Allan, de dövas ordförande vi i början av artikeln talade om, berättar att poliskadetterna övertog arrangemangen för de dövas sportdag. Sedan de fått en förklaring på skillnaden mellan de hörandes och de dövas sportdagar, fattade de saken med samma och det hela avlöpte fint. Man måste förvåna sig över hur mycket deras lärarinna, Mrs Trick, hade kunnat bibringa dem och hur fort de uppfattat detta.

Polischef Mr Steele tillägger att det inte är nog med att kunna samtala med varandra. En polis måste lära sig att känna igen en döv, känna till hans sätt, hans utseende och förstå vilka handikap han har. Han kan inte avvisa en fotgängare med att han är döv och inte kan höra en bil komma eller en högtalare ljuda. Och han får absolut inte ta hand om någon hörselskadad i tro att han är berusad.

Detta är ett intelligent och vänligt sätt att tänka. All ära åt polisen i Somerset. Vi hoppas att flere polisstyrkor skall följa exemplet.

Härliga sommardagar i JUGOSLAVIEN

I februari numret av denna tidskrift uppmanas alla döva som har lust och möjlighet att resa utomlands, att anmäla sig till våra gemensamma sällskapsresor med egna tolkar och eget program.

För att ge en försmak av hur sådana resor kan göras saxar vi en reseskildring som ingick i Deutsche Gehörlosen Zeitung. Det är en grupp döva från Stuttgart som tydligen upplevt en lyckad resa till Jugoslavien. Så här berättar Herbert Gottschalk under pseudonym Hergo.

— Den 31 augusti anlände vi till Rijeka och stannade till 2 september. Vi besökte de dövas klubbhem och lärde känna flere av de döva. Några följde oss upp till borgen Trsat och förklarade för oss det vi såg. Måndagen den 2 september gick vi ombord på fartyget "Dalmacija" och anlände efter 17 timmars färd till ön Hvar. Där bodde vi på hotell Pharos som har 300 bäddar i 5 byggnader, och som detta år blivit färdigt. Vi stannade där i sex härliga dagar. Vi rekommenderar alla döva som reser till Hvar att ta in på detta hotell. Betjäningen kan tyska, de är vänliga och det hela är rent. Då Hvar inte har egen sandstrand åkte vi med motorbåt till Palmyra, som har en fin sandstrand, och låg där hela dagen. De sköna dagarna gick allt för snabbt.

Därifrån fortsatte vi till Dubrovnik, tidigare hette den Ragusa, som är Adrias pärla.

I Dubrovnik lär man känna medeltidens sätt att planera sina städer, endel gator var endast 2 meter breda medan huvudgatorna kunde vara 10 meter.

Åter gick vi ombord på ett fartyg, denna gång "Proletarska". Vi anlände till Split, förut Spalato, där en döv tog hand om oss och visade oss omkring. Vi besåg ett av Diokletianus palats, mycket fanns det inte kvar, såg den gamla staden och besökte en snickarverkstad för döva. På kvällen hade vi en trevlig sammankomst med de döva på orten.

Söndagmorgon den 15 september for vi med buss, först till Trogir, en gammal stad med ett rådhus från 1500-talet samt en lika gammal kyrka. Den varma eftermiddagen tillbragte vi vid det grandiosa Krka-vattenfallet. I Zadar övernattade vi efter att först ha noga besiktigat staden, som är en gammal fästningsstad.

Nu fortsatte färden över det obebodda Dubraja-Obrovac och över smala pass på 1048 m höjd. Därefter kom vi ner till gröna nejder med skogar och fält. Nere i en 8 km lång dal såg vi Plitwitzer sjön ligga. Vid middagstiden var vi framme där. Vi promenerade i skogen och klättrade i smala trappor för att komma fram till vattenfallen.

På eftermiddagen måste vi tyvärr ta avsked igen. Vi reste över Karlovac till Opatija, men på vägen stannade vi i ett motell i Bobra för att äta pannkakor. Där överlämnade vi åt vår chaufför en penninggåva, som han var mycket glad över. Efter kl 21 kom vi fram till vårt hotell.

Nästa dag måste vi ännu göra en avstickare till den 7 km långa droppstensgrottan i Postojna.

På kvällen hade vi en tragisktglad avskedsfest. Var och en fick ett öknamn. Och så startade vi hem den 21 september. På stationen stod döva, som kommit för att följa oss. De frågade om vi skulle komma tillbaka engång. Tre härliga veckor hade vi tillbragt där och vi tänker gärna på den tiden.

Filmkulturen hjälper döva i Amerika

Att de döva behöver en speciell form av service, har man kommit underfund med i Amerika. Och detta arbete står nu på det amerikanska kulturprogrammet.

Då talfilmen utkom, kunde de döva inte mera bli delaktiga av denna form av underhållning. Man försökte först göra filmer som inte var allt för långa. Senare hittade man på att sätta text under bilderna. En dövlärare lärde sig textningstekniken för filmer. Men det var bara få filmer som passade för textning.

År 1959 beslöt en dövföreståndare att gå andra vägar. Den amerikanska kongressen gav ett tillskott på 80.000 dollars för ändamålet. Man lånade filmer av familjeunderhållningstypen. De döva fick själv välja filmerna och vara med om att skriva texterna till dem.

Det kom textningsspecialister, särskilt från Gallaudet College. Det är nu 750 grupper som har dessa filmer, och genom att byta med varandra har 704.000 döva möjligheter att se film.

Dessa filmer väckte en sådan begeistring att andra engelsktalande länder bad att få låna dem. Eftersom det inte fanns någon lag på att detta var förbjudet lånades de alltså ut.

1 1/2 miljon dollars har beviljats för ett nytt program. Textade filmer skall användas också för undervisning i skolorna. Man tar med barnlitteraturen och för utbildning av vuxna i förvärvslivet använder man också mera film. Man gör filmer till en hel kurs och så används de i skolor som har utbildning av vuxna till specialitet. Det underlättar de dövas tillträde till arbetsplatserna. Man använder också film till de dövas språkundervisning. Man har kommit så långt att döva barn kan läsa 5/6 delar av samma program som en hörande grupp i samma ålder. Dessutom gör man film för dem som utbildar sig till psykologer för döva barn.

Detta arbetsfält är obegränsat och har framtiden för sig.

Ovanstående inlägg förekom under kongressen i Sverige. För oss i Finland är förströelsefilmerna inget problem utom möjligen de inhemska filmerna, som saknar finsk text. Men hur är det med utbildningsfilmerna? Skulle det vara oöverstigligt dyrt att filma föredrag och mötesförhandlingar och sedan ha dem i arkiv för eventuella behov? Vacker recitation och humoristiska berättelser som sedan i form av film kunde förevisas i alla delar av vårt land, där vägarna är långa och resorna dyra, för isolerade döva.

OBSERVERA

att Förbundets års- eller representantmöte detta år i Vasa är den 22 mars, och inte på Mariedagen.

Mötet hålles i stadshuset i Vasa, där också de övriga tilldragelserna sker.

Lördag kväll ordnar Vasa dövförening en fest. På söndagen kl 9 f.m. börjar De Dövas Missions r.f. årsmöte. Kl. 10.30 är morgonandakten och så börjar representantmötet.

De ärenden som nämnes i 10 § i stadgarna behandlas, samt de diskussionsämnen som medlemsföreningarna sänt in till förbundsstyrelsen 30 dagar tidigare.

Förbundets samkväm börjar kl. 17, vid vilken tidpunkt mötet troligen avslutats.

Albert Holmström död

Västra Nylands Dövas förening har sorg.

Albert Holmström är ej mera i dess krets. Allt sedan föreningen bildades år 1930 har Albert Holmström varit medlem och med intresse deltagit i dess verksamhet. Han var i många år föreningens kassör.

Albert Holmström föddes i Hangö och var från födelsen dövstum. I Borgå Dövskola lärde han sig tala och efter genom gången skolkurs gick han i skomakarlära. Under denna tid invigdes Albert H. grundligt i skomakaryrkets finesser. Sina färdigheter kompletterade han senare i Tammerfors och Åbo. Till Hangö, den kära hemstaden återvände han som välbeställd skomakarmästare och öppnade med tiden egen verkstad, som fick en god kundkrets.

Nu är verkstaden stängd för alltid och de flitiga händerna fått vila, men många äro de, som med stor saknad minnas den glada, långa och resliga skomakarmästaren som raskt och skickligt hanterade sina maskiner i sin verkstad och fick de gamla skoplaggen gångbara ja, nästan som nya.

Under sin livstid hade Albert H. egnat sig mycket åt sport och självstudier. — I unga år var han en intresserad och god idrottsman.

Albert H. har läst mycket både inhemska och utländska böcker och tidskrifter. Hans tankevärld var rik. Man kunde tala med honom i olika ämnen. Samtalen var tankeväckande och värdefulla.

I Dövas förening har Albert H. hållit flere föredrag bl.a. om Hangö stads historia.

I Västra Nylands Dövas förening var Albert H. ett gott föredöme. Han hade sportmanna ideal: nykter och pålitlig — en ärlig strävan framåt — uppåt som människa och medborgare. Med tacksam uppskattning minnas vi honom och hans arbete till föreningens bästa. Vile han i frid.

Alli Sjöstrand

Kallelse till De dövas förbunds V:te kulturdagar i Helsingfors 30 oktober —1 november 1964

Härmed kallar vi alla döva unga i Finland att delta i tävlingar under de V:te kulturdagarna. Åldersgränsen för deltagarna är 35 år. Tävlingarna gäller följande grenar:

Individuella prestationer:

1. Recitation. A och B serie samt mästarklass. Till A-serien hör de tre bästa i B-serien från de föreg. kulturdagarna och som är villiga att delta också denna gång. I B-serien deltar alla som inte tävlat i A-serien förut, samt alla svenskspråkiga döva. De får utföra sina dikter på svenska. I mästarklassen deltar alla som är intresserade. Man får välja dikt efter eget tycke och bör sända in dem samtidigt med anmälan om deltagande. Den obligatoriska dikten publiceras senare.
2. Föredrag. Föredraget skall beröra något av de nedannämnda ämnena:
   a) Hur bör de dövas skolning organiseras?
   b) Johan Wilhelm Snellman.
   c) Den unge döves problem i nutiden.
   d) Kan en utrikesresa utveckla den döve andligen?
   e) Vad förstår ni med bildning?

   Tiden för föredraget får räcka högst 20 min. Lämna in uppgift om ämnet samtidigt med anmälan.
3. Berättelse. Serierna A och B. Ämnet är fritt och tiden får vara högst 10 min.
4. Tal. Under tävlingen utdelas till de tävlande ett ämne som de får 5 minuter att förbereda. Talet skall räcka 5 minuter.
5. Humor. Ämnet är fritt. Skall räcka 5 minuter. Maskering och övriga effektmedel får användas.
6. Teckningar, vattenfärgsmålningar och hobbyarbeten av konstnärlig halt. Teckningarnas och akvarellernas storlek bör vara A 4. Angående hobbyarbeten kommer närmare uppgifter i aprilnumret av tidskriften.
7. Fotografering. Till tävlingarna får sändas två fotografier, varav endast den ena tas i betraktande. Storleken skall vara 18x24 cm och bilderna bör vara fästade på vit kartong i storlek 26x32 cm. Ritningarna, akvarellerna och fotografierna inlämnas tillsammans med anmälningarna och bör vara försedda med täcknamn. Den tävlandes namn och adress sändes samtidigt in i slutet kuvert.

Gruppprestationer:

1. Folkdanser. Två danser framföres, den ena efter fritt val och den andra obligatorisk, nämligen "Säkkijärven sappu". Beskrivningen ingår i böckerna "Suomalaisia kansantanhuja" av Asko Pulkkinen och "Kisapirtti". Samma fyra par dansar båda danserna. Beskrivning på svenska kan fås av den svenska redaktören.
2. Teaterstycke. Tävlingspjäs: "Nokkosvihta" av Ilmari Turja. Föreställningen får räcka högst 30 minuter. Repliker får strykas om man finner det nödvändigt.
3. Frågesport mellan föreningarna. En grupp på tre personer får delta från varje förening. Frågorna ges under tävlingens gång.

I gruppprestationerna får även personer över 35 år delta.

Uppgifter om tid och plats för tävlingarna samt anmälningssättet ingår senare i Tidskrift för döva.

Kommitten för kulturdagarna

SPORT

JAKOBSTADS DÖVAS IDROTTSFÖRENING HAR HÅLLIT ÅRSMÖTE

Till ordförande för årsmötet utsågs Ole Sandström, till sekreterare Ros-Malena Lindberg.

Protokolljusterare blev Yngve Sundell och Ulla Hellöre.

Årsberättelsen och kassaredovisningen föredrogs och godkändes, varpå styrelsen beviljades full ansvarsfrihet, med tacksamhet, för det gångna året.

Till ordförande för år 1964 valdes Alf Bjong, viceordförande Paul Lindberg, sekreterare Per Björkvik, kassör Astrid Bjong och ledamot Ros-Malena Lindberg.

Suppleanter blev Ulla Hellöre och Ole Sandström.

Till buffetföreståndarinna valdes Astrid Bjong.

Revisor blev Anneli Wulko och Yngve Sundell, som ersättare Isidor Fagerlund.

Uppbördsman blev Ole Sandström.

I vår skall de döva anordna en orienteringstävling.

BORDSTENNISTÄVLINGAR

Idrottsföreningen Wellas i Vasa anordnar bordstennistävlingar den 18—19 april. Den som är intresserad kan se efter den finska annonsen i aprilnumret. Anmälan om deltagandet i tävlingarna skall sändas senast en vecka före till Erkki Tuliniemi, Bönäsvägen 17 A, Vetokannas, Vasa. Ett samkväm ordnas i samband med tävlingarna lördagen den 18 april kl. 19.30 på samma plats som tävlingarna försiggår.

ÅRSMÖTEN I WELLAS

Wellas i Vasa valde vid sitt årsmöte Heino Niemelä till ordförande, viceordförande Reino Perä, sekreterare Erkki Tuliniemi, kassör Bror-Erik Södergård samt övriga medlemmar Paavo Saarikoski, Ethel Tarvonen och Maija-Liisa Niemelä. Suppleanter är Jussi Mielty, Risto Koivula och Tyyne Lämsä. Se för övrigt det finska referatet!

VÄLKOMNA TILL VASA

De Dövas Förening i Vasa ordnar ett samkväm i stadshuset den 21 mars 1964 kl. 19.

Alla gäster och representanter som ämnar delta i årsmötet på söndagen, är välkomna hit redan på lördagen till staden vid Kvarken. Vi bjuder er på samkväm enligt Vasased. Vägen till Stadshuset finner ni om ni från järnvägsstationen följer Hovrättsesplanaden. Stadshuset ligger före kyrkan.

Döva i Österbotten! Kom till Vasa och följ med Finlands Dövas Förbunds årsmöte. Vasa Dövas förening har fått i uppdrag att arrangera mötet för oss österbottningars skull. Det kan gå många år förrän vi igen är i tillfälle att ordna att förbundsmöte.

Välkomna alltså till Vasa.

Möten

Kuurojen Lähetys — De Dövas Mission r.f. håller sitt årsmöte i samband med De Dövas förbunds representantmöte i Vasa stadshus den 22. 3. 1964 kl 9. Ärenden enligt stadgarna föredrages.

Styrelsen.

ÅRSMÖTEN I VASA

De Dövas Förening r.f. i Vasa höll sitt årsmöte den 26 januari 1964. Ett femtiotal medlemmar var närvarande.

Föreningens ordförande Erkki Tuliniemi öppnade mötet med att med tystnad hedra vår väns, Algot Strömsholms, bortgångna makas minne.

Till mötets ordförande valdes Heino Niemelä, till sekreretare Mikko Mauranen samt till protokollsjusterare Erkki Tuliniemi och Risto Koivula.

Års- och redovisningsberättelsen upplästes och godkändes, styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Till ordförande återvaldes enhälligt Erkki Tuliniemi.

Styrelsen fick följande sammansättning: viceordförande och kassör Teuvo Taimisto, sekreterare Eila Tuliniemi, medlemmar Alf Södergård och Heino Niemelä, suppleanter Paul Ahlskog och Viljo Laitinen. Aarne Joronen och Viljo Laitinen valdes till revisorer och Ida Smeds och Algot Strömsholm till suppleanter.

Som representanter till förbundsmötet valdes Teuvo Taimisto, Heino Niemelä och Jussi Mielty.

Till kyrkofullmäktige valdes syster Anja Poikonen, Kirsti Vuorimies, Anna Håkans, Algot Strömsholm och Teuvo Taimisto.

Till de ungas sektion hör Kirsti Vuorimies, Vuokko Nurmi, Jussi Mielty, Åke Nabb och Ber-Erik Jöfs.

Nykterhetsklubbens medlemmar: Algot Strömsholm, Teuvo Taimisto.

Schackklubben: Risto Koivula, Kirsti Vuorimies, Paul Ahlskog, Erkki Laakso och Matti Tarvonen.

Ordförandens adress för föreningen är: Bönäsvägen 17 A, Vetokannas, Vasa.

Föreningens adress: Hantverkargatan 6, Brändö, Vasa.

Muut lehdet

Keskisuomalainen 9. 12. 1963

Ansioäidin ongelmat myös kuurojen naisten pulmana

Kuurojen naisten päivät päättyivät yhdessä kuulevien kanssa nautittuun lounaaseen. Samoin kuin kuulevat naiset, tuntevat myös kuurot naiset tarvetta tulla yhteen keskustelemaan omista kysymyksistään. Toisen kerran kokoontuivat Jyväskylän seudun kuurot naiset omille päivilleen. Lauantai-iltana päivien alkajaisissa puhui srk-sisar Aune Ihalainen aiheesta "Naisen asema ja tehtävä nykypäivän kodissa ja yhteiskunnassa". Hän mainitsi mm. seuraavaa:

Yli 100 vuotta on nainen taistellut ansaittua paikkaa yhteiskunnassa. Nyt kaikki tietävät, että naisella on korvaamaton paikka miehen rinnalla yhteiskunnan palveluksessa. Mutta nyt on ilmaantunut uusi kysymys, kun koti tarvitsee myös äitiä. Miten voi perheenäiti jakaantua moneen paikkaan? Vastaus tuli keskustelussa, jota sunnuntaina käytiin. Perheenäidin on naisena kehityttävä tehtävässään niin, että hän voi jakaa tehtäviä kodissa jokaiselle perheenjäsenelle. Pieni lapsikin voi omalta osaltaan kantaa vastuuta kodista.

Sunnuntaina jumalanpalveluksessa saarnasi tuomiorov. Jorma Sipilä päivän tekstistä ja korosti sitä, että Jeesus tahtoo tulla jokaisen ihmisen sydämen herraksi ja vapauttaa synnin vangin todelliseen vapauteen ja loon. Päivällä vietettiin myös pieni muistojen hetki, jolloin monet saivat kertoa omasta lapsuudestaan ja voitiin ilomielin todeta, että aika on muuttunut niin, että elämä on nyt helpompaa ja vapaampaa kuin ennen.

Jatk. siv. 15.

Puheenjoht. Carl-Erik Martola
Hakamäki 4 F 81, Tapiola

Toiminnanjoht. ja rahastonhoitaja
Kauko Mäkelä
Lentäjänkatu 10, Naistenmatka
Postisiirtotili 6602

Urheiluosastoon tarkoitetut kirjoitukset ja ilmoitukset on lähetettävä edellisen kuukauden 2 päivään mennessä os.: Kauko Mäkelä, Lentäjänkatu 10, Naistenmatka.

Mietteitä K.U.L. tuleviin mahdollisuuksiin

Vuodenvaihdos on jo omalla ajallaan tapahtunut. Kun silmäilen menneen vuoden (1963) tapahtumiin, yksinomaan K.U.L:n ja yleensä kuurourheilun alalla sattuneisiin tapauksiin, niin en siihen kajoa sen laajemmin, koska niistä on jo miltei seikkaperäisesti selostettu tässä lehdessä. Vain muutama pieni poiminta sopinee tähän piirtää. Urheilun alalla on K.U.L:n hiihtäjät antaneet jatkuvasti näytteitä omasta kunnostaan ulkomaisissa hiihtokisoissa. Se onkin paikallaan, koska Suomi on selvästi talviurheilumaihin kuuluva. Yleisurheilusta puheenollen on tilanne vähän toista. Sillä yleisurheilua harrastetaan miltei kaikkialla maailmassa ja kilpailullinen taso on aina entisestään kiristynyt. Jokainen varmasti siitä tietänee. Eräissä kilpailulajeissa on johtoasema siirtynyt paikasta toiseen eli maasta toiseen maahan. Meiltä suomalaisilta on johtoasema luisunut toisille. Kysytään miksi? Siksi, koska toiset ovat alkaneet olla parempia.

Meillä useimmissa urheilulajeissa on kehitys pysähtynyt. Tulostaso ei ole parantunut useaan vuoteen. Poljetaan paikallaan. Ja syyt? Niistä kai jo tiedämme. Että muuttunut yleistilanne on syypää. Esimerkiksi moottoriajoneuvot ym. sentapaiset ovat useimmilta vieneet yleisurheiluharrastukset. Siinä on pitkä juttu, josta minulla ei ole syytä nyt tiettyinä enää toistaa. Vaikea on löytää sellaisia urheilijakykyjä aikuisten ikään nousevien joukosta. Toista oli ennen.

Nyt kaikkialla huomataan, että toiveet yleisurheilun kehittämisessä on painopiste siirtynyt varhaisnuorisoon. Kouluiässä olevista koetetaan löytää sellaisia, joilla on mahdollisuus kehittyä hyviksi urheilijoiksi. Heitä yritetään ohjata ja vaalia kaikkea mahdollista sopivaa menetelmää käyttäen. Maamme kuurojenkoulut ja niitten oppilaat ovat tulleet kiintopisteiksi. Koulujen voimistelun ja muun liikuntakasvatuksen opettajilta odotetaan paljon. Heistä riippuu oppilaitten urheilullinen kehitys. K.U.L. onkin ottanut yhteyden näihin kouluihin. On ollut yhteydenpitoa aikaisemminkin. Nyt pyritään pitämään kiinteämpää kosketusta.

Viime syksynä Turussa suoritetuissa kuurojenkoulujen välisissä kilpailuissa saadut tulokset ovat antaneet erittäin rohkaisevan vaikutelman. Onkin toivottavaa, että nämä koulujen väliset kilpailut pidettäisiin jokavuotisena, ja koulujen johto ottaisi sydämenasiaksi urheiluohjauksen kehittämisen kouluissa.

Mitä sitten tulee K.U.L:n toimintaan, niin on nyt vielä ennenaikaista kertoa tulevista laajemmista suunnitelmista. Viime vuonnahan oli pidetty merkittävät kokoukset. On pidetty varsinainen edustajakokous ja liittovaltuuston kokous. Näissä toimittiin uusien sääntöjen mukaan. Tuli johtoportaissa henkilövaihdoksia. Kun nykyinen kehitys on sellainen, että nopeassa tahdissa, miltei joka vuosi tuo muutoksia liittomme toiminnassa, niin on välttämätöntä, että seurataan valppaasti yleistilanteen kehitystä. Suurimpana huolena on talouspuoli. Se on pysynyt miltei paikallaan. Nyt onkin etsittävä keinoja sen kohentamiseksi. Meillä on edessä vaikea pulma, miten vahvasti voisi K.U.L. osallistua seuraaviin Kuurojen Maailmankisoihin, jotka ovat runsaan vuoden perästä, niin kaukana kuin USA:ssa. Mistä saamme rahat? On siinä suuri työ ja ehkä myös urakka. Jos voisimme luottaa itseemme, niin on siinä jokin mahdollisuus selviytyä. Onhan ennenkin sen tapaisissa ponnisteltu, ja siedettäviin tuloksiin päästy. Niin miksi ei nytkin. Siitä voidaan vielä ajatuksia vaihtaa ja kehittää.

E. Mattila

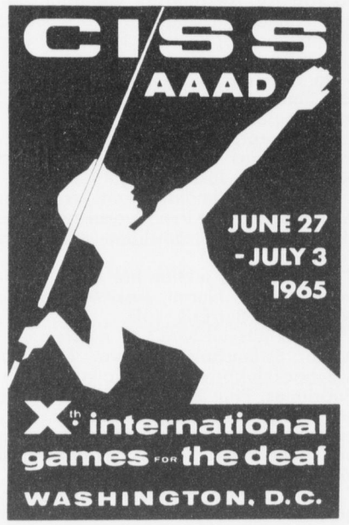

KILPAILUKUTSU

Suomen Kuurojen Urheiluliiton
KORIPALLOMESTARUUSKILPAILUT

järjestetään Oulussa Yliopiston harjoituskoulussa huhtikuun 4—5 päivinä 1964. Ottelut alkavat lauantaina klo 14 ja sunnuntaina klo 11.30.

Ilmoittautumiset on lähetettävä 26. 3. 64 mennessä os.: Annikki Ström, Lassintie 7, Tuira.

Oulun Ryhti r.y.

Kaarlo Kynkäänniemi, puheenjoht. — Annikki Ström, sihteeri

Oulun Ryhti järjestää koripallomestaruuskilpailujen yhteydessä

ILLANVIETTO

Kuurojen talossa Koskitie 19 A 4. 4. klo 20.

Mestaruusturnausten **palkintojenjako** suoritetaan sunnuntaina ottelujen päätyttyä harjoituskoululla. Tervetuloa seuraamaan jännittäviä otteluja.

KILPAILUKUTSU

Kansalliset pöytätenniskilpailut pidetään Vaasassa huhtikuun 18—19 p:nä, kelloajoista tarkemmin huhtikuun numerossa, SKUL:n luvalla.

Ilmoittautumiset viikko ennen kilpailua Erkki Tuliniemelle osoitteella Bönäsintie 17 A, Vetokannas.

Vaasan Kuurojen Urheiluseura Wellas r.y.

Heino Niemelä, puheenjohtaja — Erkki Tuliniemi, sihteeri

Pöytätenniskilpailujen yhteydessä järjestetään

ILLANVIETTO

lauantaina huhtikuun 18 p:nä klo 19.30 kuurojen Valistustalolla joka on myös kilpailupaikkana.

Tervetuloa!

11. 4. KA:n ILLANVIETTO
12. 4. KA:n VUOSIKOKOUS

Seinäjoella tulevan huhtikuun 11—12 päivänä ravintola Epossa klo 19.30.

Työväentalolla 12. 4. klo 10 ap. varsinainen KA:n 4:s vuosikokous. Sen yhteydessä opitaan myös jotakin uutta.

Tervetuloa.

Seuratoimintaa

MIKKELIN KUUROT URHEILIJAT r.y:n vuosikokous pidettiin tammikuun 12 p:nä 1964 Kuurojenkoululla. Puheenjohtajana toimi Pertti Pärnänen ja sihteerinä Raimo Kiili.

Avauspuheessaan loi edellisen vuoden seuran puheenjohtaja Pertti Pärnänen katsauksen menneen kauden toimintaan, jossa merkittävää osaa näytteli Kuurojen Urheiluliiton yleisurheilumestaruuskisojen järjestäminen Mikkelissä. Samoin merkittävää oli sihteeri Hannu Suurosen toimintakertomuksesta mm. Pentti Turkin voitto SKUL:n suunnistusmestaruuskilpailussa ja seuran jäsenmäärän lisäys kaksinkertaiseksi, ollen nyt 50 jäsentä.

Kun oli esitetty ja hyväksytty toimintakertomus ja tilit, valittiin seuran puheenjohtajaksi edelleen Pertti Pärnänen. Hänen lisäkseen johtokuntaan tulivat varapuheenjohtajaksi Pentti Kakriainen, sihteeriksi Hannu Suuronen, rahastonhoitajaksi Raimo Kiili ja varsinaiseksi jäseneksi Pentti Turkki jäsenmaksun kantajana ja varalle Toini Hakonen ja Riitta Pärnänen.

Seuran tilejä tarkastamaan kutsuttiin Pentti Himanen ja Matti Turkki, varalle Anni Lantta kaikki kuulevia.

Päätettiin järjestää uutena urheilumuotona uintikilpailut jäsenille ja toimintasuunnitelmaan sisältyy myös 20 vuotisjuhlan järjestäminen ensi syksynä kansallisineen suunnistuskilpailuineen. Vuoden 1965 suunnistusmestaruuskilpailut päätettiin anoa Mikkelissä järjestettäväksi.

KUOPION KUUROJEN KUNNON vuosikokous pidettiin tammikuun 19 p:nä 1964 Kuurojen koululla. Läsnä oli 11 jäsentä. Seuran puheenjohtaja Väinö Pellin avattua kokouksen, valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Martti Pirskanen ja sihteeriksi Aarne Holopainen. Seuran toiminta- ja tilikertomukset hyväksyttiin. Seuran puheenjohtajaksi vuodeksi 1964 valittiin Väinö Pelli uudelleen, johtokuntaan Martti Pirskanen varapuheenjohtajana, Aarne Holopainen sihteerinä, Åke Sohlström rahastonhoitajana, Pekka Jokelainen jäsenkirjurina ja varajäseninä Alina Sohlström ja Pekka Luukkonen. Tilintarkastajiksi valittiin Erkki Väisänen ja Erkki Luukkonen. Päätettiin anoa SKUL:n 1965 maastojuoksumestaruuskilpailujen järjestämisoikeuden Kuopioon.

VAASAN WELLAKSEN vuosikokous pidettiin tammik. 19 p:nä 1964 kuurojen Valistustalolla. Saapuvilla oli kolmisenkymmentä jäsentä.

Seuran puheenj. Heino Niemelä avasi kokouksen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Teuvo Taimisto, sihteeriksi Maija-Liisa Niemelä ja pöytäkirjan tarkastajiksi Risto Koivula ja Jussi Mielty.

Vuosi ja tilikertomusten tultua hyväksytyksi johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Seuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen yksimielisesti Heino Niemelä, sekä johtokuntaan varapuheenjohtajaksi Reino Perä, sihteeriksi Erkki Tuliniemi, rahastonhoitajaksi Bror-Erik Södergård ja jäseniksi Paavo Saarikoski, Ethel Tarvonen ja Maija-Liisa Niemelä sekä varalle Jussi Mielty (kalustonhoitaja), Risto Koivula ja Tyyne Lämsä.

Tilintarkastajiksi valittiin Teuvo Taimisto ja Veikko Eloranta, varalle Paul Ahlskog ja Alf Södergård.

Huvitoimikuntaan valittiin Kirsti Vuorimies, Vuokko Nurmi, Saima Södergård, Åke Nabb, Tapani Aro ja Jussi Mielty.

Hiihtojaostoon H. Niemelä, B-E. Södergård, Ber-Erik Jåfs, T. Aro, Alf Södergård. Yleisurheilujaostoon E. Tuliniemi, T. Taimisto, R. Perä, J. Mielty ja R. Koivula. Monivuotinen johtokunnan jäsen Teuvo Taimisto pyysi eroa johtokunnan tehtävistä, yksimielisesti tämä hänelle myönnettiin. Samalla hän lahjoitti johtokunnalle kaksi ryhtimaljaa kiertopalkinnoksi harkinnan mukaan annettavaksi ryhtitytölle ja -pojalle vuodeksi ja kolmella kiinnityksellä saavat ne omakseen.

Kirjeenvaihto puheenjohtajalle os.: Teinikuja 4, Huutoniemi.

Sihteerin osoite Bönäsintie 17 A, Vetokannas.

Rahastonhoitajan osoite Huutoniementie 39, Huutoniemi.

HERON vuosikokouksesta 11 p:nä tammikuuta 1964 valituksi tulivat:

K. Reinikka puheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi, Pehr Hellström varapuheenjohtajaksi, L. Tourunen sihteeri, T. Syvälähde ja V. Holmberg kalustonhoitajaksi, O. Lehti jäsenkirjuriksi.

TURUN VALPPAAN ohjelmallinen illanvietto pidetään 18 p:nä huhtikuuta Kuurojentalolla. Ohjelma vaihteleva ja hauska. Seuraavana päivänä kansalliset voimistelukilpailut ja naisten voimisteluottelu Hero—Valpas klo 10 Kuurojentalolla.

KYMINLAAKSON Kuurojen urheiluseura Tähden järjestämä illanvietto on hauskoine ohjelmineen Kotkassa Työväentalon kerhohuoneessa lauantaina 14 p:nä maaliskuuta 1964, alkaen klo 18.

OULUN Ryhti järjestää tavanmukaiset Vapunvalvojaiset Kuurojentalossa 30 päivänä huhtikuuta. Hauska ohjelma. Tervetuloa.

KUUROJEN KUNTO r.y. järjestää jäsentenväliset hiihtokilpailut maaliskuun 8 p:nä 1964 Niittyrannan kesäkotiin. Vanhat ja uudet jäsenet tervetulleita Kuopioon.

MUUT LEHDET

Jatkoa siv. 13.

Lounaalla klo 13 kansallispukuiset nuoret kuurot tarjosivat ja esiintyivät viittomakuorona. Hetkessä oli jotain erityisen harrasta, kun laulu tapahtui kahdella kielellä ja laulettiin moniäänisesti. Lounaan aikana esiintyivät myös Kypärämäen kansakoulun oppilaat esittäen laululeikin op. Pöllästen johdolla.

Seurakuntasisar Ihalainen kertoi kuurojen omasta lähetyskentästä, joka on Etiopiassa, Eritrean kuurojen lasten parissa. Siellä on Suomen kuurojen lähettämänä kaksi opettajaa. He alkoivat siellä ensimmäisinä opettaa kuuroja lapsia ja nyt on hallitus päättänyt perustaa oman koulun kuuroille. Näin voivat Suomen kuurot yhdessä kuulevien ystäviensä kanssa olla auttamassa Afrikan kuuroja lapsia tietoon ja vapauteen.

Lounaan valmistamista edesauttoivat Jyväskylän läntiset martat, joilla oli myös katettujen pöytien näyttely.

Aamulehti 13. 12. 1963

Sisupartiolaisia: Antoivat partiolupauksen kuurojen viittomakielellä

Kurikkalainen Tapio Pohjoiskoivisto ja hänen neljä eri puolilta Suomea olevaa toveriaan antoivat juhlallisen partiolupauksensa Turun linnan kirkon arvokkaissa suojissa, minkä jälkeen he saivat johtajansa sitoman sini-valkoisen 'mänkijähuivin' kaulaansa. Lippukunnanjohtaja Veikko Lahdelle ja partiojohtaja Rauno Lipastille annettu partiolupaus tehtiin kuurojen viittomakielellä. Kysymyksessä olivat Turun Metsänkävijäin sisuvartion pojat, jotka ovat Turun kuurojenkoulun oppilaita.

— Partiointi merkitsee kuuroille muutakin kuin pelkkää harrastusta, kertoi poikien johtajana toimiva opettaja Rauno Lipasti. Partiointi on osaltaan ollut auttamassa juuri kuurojenkoulussa niin tärkeän kosketuksen syntymistä opettajan ja oppilaan välille.

Turun kuurojenkoulussa on partiointia harrastettu jo aikaisemminkin oman lippukunnan, Turun Tulusten piirissä. Miesopettajan puutteen vuoksi lippukunnan toiminta sammui kymmenisen vuotta sitten. Opettaja Lipastin liittyessä koulun opettajakuntaan nelisen vuotta sitten

ehdotti nyt jo eläkkeellä oleva opettaja Fanny Gylling myös partioinnin aloittamista.

Johtajan työ vaatii paljon

— En ollut aikaisemmin kuulunut partioon, mutta ehdotus kiinnosti minua. Suomen Partiopoikien Liitosta sain sisupartiointi koskevan kirjasen, jossa kuitenkin kosketellaan kuurojen keskuudessa tapahtuvaa partiointia kovin ylimalkaisesti, kertoo opettaja Lipasti työnsä alkuvaiheista. Hänen saamansa käsitys on, että sisupartiotoiminta on liian puutteellisesti organisoitu. Erityisesti sisupartionjohtajille olisi järjestettävä enemmän yhteisiä tilaisuuksia, mahdollisuuksia kokemusten ja mielipiteiden vaihtoon. He tarvitsevat keskinäistä kanssakäymistä enemmän kuin muut nuorisotyöntekijät.

Tällä kertaa ei partiointia aloitettu itsenäisenä lippukuntana, vaan vartiona Turun Metsänkävijöissä. Ratkaisun saneli tarpeellisen taustajärjestön luomisen hankaluus. Taustayhteisöön kuuluvat tavallisimmin lasten vanhemmat. Mutta kuurojenkoulun oppilaiden vanhemmat ovat eri puolilla maata ja koulun toiminta taustayhteisönä ei olisi onnistunut. Nykyiseen järjestelyyn ovat molemmat osapuolet olleet tyytyväisiä. Pojat kokoontuvat Metsänkävijäin 'kololla' ja osallistuvat leirialueelle Mjösundiin tehtäviin retkiin.

Yhteys kuuleviin kasvattaa yhteisöön

— Aikaisemmin on aistivikaisia opetettu eristettynä omassa piirissään. Viime aikoina on suuntaus ollut päinvastainen, aisteiltaan vajavaiset pyritään kasvattamaan muuhun yhteisöön kuuluviksi, toimiviksi yhteiskunnan jäseniksi, mistä eräänä merkkinä on kuurojenkoulussa annettava puhetaidon opetus. Sama periaate on nyt myös tässä turkulaisessa sisuosastossa: saada pojille yhteys kuuleviin. Partioliikkeen vartioperiaatteen vuoksi kovin paljon yhteistä toimintaa kuulevien kanssa ei ole, mutta jo yhteinen kokoontumispaikka ja osallistuminen yhteisiin tilaisuuksiin ja retkiin tuo yhteenkuuluvaisuuden tunnetta.

Kuurojenkoulussa pojat aloittavat partiointinsa 11—12-vuotiaina päästyään viidennelle luokalle. Vanhimmat, eräpojat, ovat nyt 13—14-vuotiaita, selvittää opettaja Lipasti 12 poikaa käsittävän osastonsa rakenteesta. Pojat jakautuvat kahteen vartioon. Karhuja johtaa Sakari Kujala Kokkolasta ja Kettuja Jarmo Kuusinen Porista. Olosuhteiden pakosta on toiminta tähän saakka ollut johtajavaltaista, itse olen joutunut pitämään lankoja tiukasti käsissäni, vasta tästä syksystä alkaen on vj-neuvosto ohjannut poikia, mikä onkin mukavampi ratkaisu.

Itsenäisyyspäivänä lupauksensa antaneet viisi poikaa aloittivat partiointinsa kuluneena syksynä. Koulussa ollessaan pojat ehtivät olla partiossa viisi vuotta. Toivottavasti heistä joku saa niin voimakkaan innostuksen, että koulun jätettyään ja päätyessään ammatissaan mahdollisesti Turkuun ryhtyisi ohjaamaan nuorempia tovereitaan. Ilman ulkopuolista tukea tämäkään ei ole mahdollista.

Turun Sanomat 13. 12. 1963

Kuurot urheilijat rakensivat saunan

Turkulaisten kuurojen urheiluseura Valpas on rakentanut Kakskerran Kierlaan 13×5,8 m suuruisen erittäin tyylikkään hirsisaunan, joka on 5000 neliömetrin suuruiselle tontille tulevan leirialueen ensimmäinen rakennus.

Esitellessään Turun Sanomien edustajalle upeata hirsisaunaa ja sen muita oleskelutiloja mainitsi seuran puheenjohtaja Erkki Keski-Levijoki, että leirialueen, johon tulee saunan lisäksi päärakennus, kalustovaja ja urheilulaitteita, kokonaiskustannusarvio nousee yli 40.000 markan. Tontti, jota varten on saatu kaupungilta lainaksi 15.000 markkaa, maksoi 15.000 markkaa. Rakennustyöt on tehty kokonaisuudessaan talkoovoimin seuran jäsenten osallistuessa mieslukuisesti alueen raivaukseen ja rakentamiseen talkootuntien määrän noustessa 2400:aan.

Suomen Sosialidemokraatti 3. 12. 1963

Huoneistoja kuurosokeille

Vartavasten kuurosokeita asukkaita varten suunnitellut ja keräysvaroin rakennetut ensimmäiset kaksitoista huoneistoa on avattu "Sateenkaarihovi"-nimisessä asumalähiössä Peterboroughissa, Etelä-Englannissa.

Asukkaat voivat liikkua huoneistoissaan turvallisesti käsillään tunnustellen; lämmitys on epäsuora ja kun ovikello soi, asunnonhaltija tuntee ranteessaan kantamassaan kevyessä kojeessa hälyttävän värinän.

Liittomme uutisia

— Liiton toimintakertomusta lähetetään jäsenyhdistyksille n. 1/4 yhdistyksen jäsenluvusta.

— Kuurojen Joulu meni hyvin kaupaksi, sillä palautuksia tuli vähän, joten liitto saa näin peitetyksi Kuurojen lehden tuottamaa tappiota.

— Liitto on tehnyt sopimuksen Filmiala Oy:n kanssa mustavalkoisen 500—600 metriä pitkän elokuvan valmistamisesta kuuroista ja heidän vaikeuksistaan. Elokuva valmistuu syksyksi 1964 ja sitä tullaan esittämään Suomen elokuvateattereissa alkufilminä. Liitto on kääntynyt useitten liikkeitten puoleen saadakseen rahaa elokuvan tekoon, ja varoja on saatu niin, että valmistavat työt voidaan aloittaa.

— Tiedotustoimikunta on valinnut luennoitsijat 13 eri laitokseen, joissa tullaan pitämään luentoja kuuroista.

— Liiton toiminnanjohtajan käyttöön on ostettu kuultokuvaheitin (diaprojektori) ja on päätetty ostaa rovasti L. Paunun käyttöön uusi magnetofoni, jota hän käyttää tiedotustoiminnassa.

— Liitto on saanut tilaamansa elokuvat: "Leksandin nuorisoleiri" ja "Kuurojen Maailmankongressi Tukholmassa 1963", molempien elokuvien ensiesitys on Vaasassa liiton järjestämässä illanvietossa 22 p:nä maaliskuuta.

J. V.

Merkkipäiviä

80 VUOTTA täyttää maaliskuun 31 päivänä kirjansitoja *Sven Lindholm* Helsingissä.

70 VUOTTA täyttää huhtikuun 19 päivänä *Bernhard Kaski* Turussa.

50 VUOTTA täyttää maaliskuun 8 päivänä *Gertrud Sofia Eriksson* o.s. Sundberg Turussa.

50 VUOTTA täyttää maaliskuun 20 päivänä *Kerttu Himberg* Turussa.

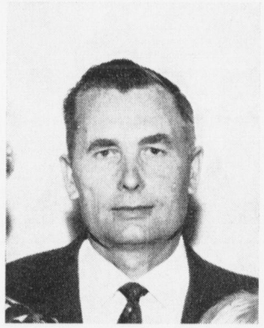

50 v. täyttää 5. 3. -64 herra *Armas Lyytikäinen* Lappeenrannassa, ahkera yhdistystoimintamies.

Hän on syntynyt Lappeen Korkea-ahossa mv. poikana. Menetti kuulonsa sairastettuaan aivokalvontulehduksen 1 vuotiaana.

Käytyään Kuopion kuurojenkoulun vuosina -22—32 hän aluksi työskenteli isänsä apuna kotitalossaan, kunnes päätti ryhtyä koettamaan onneaan muualla.

Työskenteli kiviveistämöllä Kanalammella 7 vuotta siirtyen sitten Käkelän suksitehtaalle Hyttiin jossa oli sodan syttymiseen saakka. Sieltä hän siirtyi Lappeenrantaan Säiniön Puunjalostus Oy:n palvelukseen. Tällöin hän oppi nykyisen konepuusepän ammattinsa. 12 palvelusvuoden kuluttua, liikkeen lopetettua toimintansa, hän siirtyi nykyiseen työpaikkaansa Karjalan Puutuote Oy:n palvelukseen.

Työpaikalla hänet tunnetaan erittäin tarkkana ja velvollisuudentuntoisena miehenä; oikeana malliammattimiehenä, josta osoituksena mainittakoon hänen saaneen kuuroudestaan huolimatta työpaikkansa suurimman ja monimutkaisimman koneen hoitoonsa.

Kuurojenyhdistys on ollut aina Armaksen sydäntä lähellä. Liittyi Lappeenrannan Kuurojenyhdistyksen jäseneksi vuonna 1933 jona vuonna hänet valittiin myöskin johtokuntaan. Toimi sihteerinä vuosina -36—38, rahastonhoitajana -43—62, puheenjohtajanakin hänet nähtiin kahtena vuotena. Armas Lyytikäinen kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi vuonna -59, yhdistyksen 50-v. juhlien yhteydessä jolloin hänelle myöskin myönnettiin Kuurojen Liiton pronssinen ansiomerkki ansiokkaasta toiminnasta yhdistyksen hyväksi. Tarmokkaasti hän on myöskin osallistunut yhdistyksen talohankkeeseen, kuuluen rakennustoimikuntaan sen alusta asti. Viime vuosina hän on toiminut Kuurojen talon tarkkana isännöitsijänä.

Urheilukaan ei ole Armakselle vierasta. Hän on ollut aivan viime vuosiin saakka harras hiihtäjä ja uimari. Nuorempana hän osallistui lukuisiin hiihtokilpailuihin. Hän on myös Kuurojen Sisun perustajajäsen.

Kokouksia

PORIN Kuurojen Yhdistys r.y:n vuosikokous pidettiin helmikuun 2 päivänä yhdistyksen talossa 41 äänivaltaisen jäsenen läsnäollessa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Martti Lankonen ja sihteerinä diakoni Yrjö Ahola.

Edellisen vuoden toiminta- ja tilikertomus hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen Martti Lankonen. Johtokuntaan valittiin erovuorossa ollut Arvo Jussila uudelleen ja Mimmi Simbergin tilalle Seppo Kallio varajäsenenä. Rahastonhoitajaksi valittiin uudelleen rouva Anna Ahola johtokunnan ulkopuolelta. Tilintarkastajiksi valittiin merkonomi Aune Hyyti ja pankinjohtaja Simo Viljanen, varalle konttoristi Ilmari Juhola ja varastonhoitaja Juho Viljanen. Edustajaksi Kuurojen Liiton edustajakokoukseen valittiin Martti Lankonen ja Seppo Kallio.

Välittömästi vuosikokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Arvo Jussila, ja sihteeriksi Rauha Eliasson. Muut johtokunnan jäsenet ovat Yrjö Ahola, Uuno Lankonen, varajäsenet Aarne Virtanen ja Antti Männistö.

Lähetysompeluseura jatkuu edelleen Etiopian kuurojen lasten tueksi.

Päätettiin antaa kohteliaisuuspalkinto 20—30 vuotiaille kuuroille jäsenille.

R. E.

Shakkia

SKSL:n SHAKKIMESTARUUSKILPAILUT pidetään maaliskuun 27—30 p:nä Oulussa Koskitie 19 A.

Perjantaina 27. 3. klo 18.00 alkavat kilpailut kaikissa luokissa. Osanottomaksut: M luok. 20:—, A luok. 13:— ja B luok. 7:—.

M-luokan pelaajille vapaa majoitus 2 vrk aikana. A- ja B-luokan pelaajat kustantavat itse majoituksensa. Majoituksia voidaan varata, mikäli siitä ilmoitetaan 2 viikkoa ennen kilpailua.

Osanottoilmoitukset pyydetään lähettämään viimeistään maaliskuun 20 p:n mennessä os. Veikko Oivo, Koskitie 33 C 21, Tuira. Osanottomaksun tulee seurata ilmoittautumista.

Shakkiterveisin

Oulun Kuurojen shakkikerho Turna ry.

Veikko Oivo, Puh.joht. — Vilho Leipälä, Siht.

Oulun Kuurojen Shakkikerho Turnan 15-vuotisjuhla pidetään maaliskuun 28 p:nä klo 19.00 kuurojen talossa. Ohjelmasta vaiherikas.

Tervetuloa.

OULUN kuurojen yhdistyksen vuosikokouksessa sunnuntaina tammikuun 26 p:nä toimi puheenjohtaja Heikki Korhonen ja sihteerinä Annikki Ström. Kokous kunnioitti hetken hiljaisuudella pitkäaikaisen jäsenen opettaja Eeva Vilkin muistoa.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Boris Ström, varapuheenjohtajaksi Heikki Korhonen, sihteeriksi Mirja Korhonen, rahastonhoitajaksi Onni Knuutinen ja toimitalon isännöitsijäksi Niilo Suomela. Tilintarkastajiksi tulivat Anna Vapaasalo ja Elsa Heikinheimo. Edustajiksi liiton vuosikokoukseen Boris Ström ja Heikki Korhonen.

IMATRAN Kuurot r.y:n vuosikokous pidettiin helmikuun ensimmäisenä päivänä Imatrankoskella voimalaitoksen ruokalassa. Aluksi nautittiin maukkaat pullakahvit ja sen jälkeen alkoi vuosikokous. Yhdistyksen puh.joht. A. Jäkälä toivotti rouva ja herra Pitkäsen sekä kokouksen osanottajat tervetulleiksi vuosikokoukseen. Kokouksen puheenjohtajana toimi R. Pitkänen ja pöytäkirjaa piti E. Kalpio. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin K. Pitkänen ja M. Kontkanen.

Yhdistyksen sihteerin laatiman vuosikertomuksen esitti A. Jäkälä. Rahastonhoitaja E. Kalpio esitti yhdistyksen tilit v. 1963, ne hyväksyttiin ja myönnettiin tili- ja vastuuvapaus tilivelvollisille. Antti Jäkälä

valittiin uudestaan puheenjohtajaksi. Johtokuntaan valittiin lippuäänestyksellä seuraavat jäsenet: E. Kalpio 8, V. Hämäläinen 7, M. Kontkanen 7 ja M. Kostiainen 6 ääntä, varalle tulivat ensimmäisenä L. Suokas 5 ja toiseksi R. Kaarniemi 3 ääntä. Vuoden 1964 tilejä tarkastamaan valittiin entiset, samoin varalla olijat. Liiton vuosikokoukseen Vaasaan edustajaksi valittiin E. Kalpio, varalle M. Kontkanen. Oy Surdus Ab:n yhtiökokoukseen Helsinkiin valittiin puh.-joht. A. Jäkälä, varalle E. Kalpio.

Jäsenmaksut päätettiin pitää entisen suuruisina. Pääemännäksi valittiin L. Suokas ja varalle K. Hietanen. Järjestysmieheksi valittiin S. Kaijanen ja huoneiston hommaajaksi V. Hämäläinen. Sihteerin laatiman toimintasuunnitelman sekä tulo- ja menoarvion vuodelle 1964 esitti puh.joht. Jäkälä. Ne hyväksyttiin pienin muutoksin. Tulo- ja menoarvio on vuonna 1964 650 mk. Toimintasuunnitelma tuli seuraavanlaiseksi: Johtokunnan kokoukset joka kuukauden toisena sunnuntaina, kirkkopäivät maaliskuussa, kesäjuhlat retkeilyineen kesä-heinäkuussa, esitelmäpäivät lokakuussa, pikkujoulu marraskuussa ja uuden vuoden valvojaiset.

Lisäksi järjestetään jäsenten kesken käyttäytymis- ja kohteliaisuuskilpailut koko vuoden aikana. Parhaille jaetaan 3 ensi palkintoa pikkujoulujuhlassa.

Vuosikokouksen päätyttyä puh.-joht. Antti Jäkälä kiitti Pitkästä hyvästä kokouksen menosta. Samoin hän kiitti jäseniä hänelle tulleesta luottamuksesta toivoen, että yhteishenki jatkuisi näin koko vuoden.

Heti vuosikokouksen päätyttyä uusi johtokunta valitsi sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi E. Kalpion ja varapuheenjohtajaksi Vieno Hämäläisen. Kirjastonhoitajaksi valittiin M. Kontkanen. *Eka*

VAASAN KUUROJEN YHDISTYS r.y:n vuosikokous pidettiin tammikuun 26 p:nä 64. yhdistyksen omassa talossa, saapuvilla oli viitisenkymmentä jäsentä.

Kokouksen avasi yhdistyksen puheenj. Erkki Tuliniemi, samalla kunnioitettiin hetken hiljaisuudella ystävämme Algot Strömsholmin poismenneen puolison muistoa.

Kokouksen puheenj. valittiin Heino Niemelä sihteeriksi Mikko Mauranen sekä pöytäkirjan tarkastajiksi Erkki Tuliniemi ja Risto Koivula.

Turun Kuurojenyhdistyksen Nuortenkerho järjestää kevätkauden

RIEMUKKAAT NAAMIAISKARNEVAALIT

11 päivänä huhtikuuta 1964 klo 18 Kuurojentalossa Henrikinkatu 4 b. Illan ohjelmassa on tanssia . . . pelejä . . . arvontaa . . . kilpailuja . . . ym. kaikkea kaikenikäisille. Ohjelman lomassa tarjoilua.

Järjestää Nuortenkerhon Retkeilyjaosto

Vuosi ja tilikertomusten tultua hyväksytyksi johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen Erkki Tuliniemi.

Johtokuntaan valittiin varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitaj. Teuvo Taimisto, sihteeriksi Eila Tuliniemi, jäseniksi Alf Södergård, Maija-Liisa Niemelä, varalle Paul Ahlskog ja Viljo Laitinen.

Tilintarkastajiksi valittiin Aarne Joronen ja Viljo Laitinen, varalle Ida Smeds ja Algot Strömsholm. Edustajaksi liiton vuosikokoukseen valittiin Teuvo Tammisto, Heino Niemelä ja Jussi Mielty.

Kirkkoneuvostoon valittiin sisar Anja Poikonen, Kirsti Vuorimies, Anna Håkans, Algot Strömsholm ja Teuvo Taimisto.

Nuorisojaostoon Kirsti Vuorimies Vuokko Nurmi, Jussi Mielty, Åke Nabb ja Ber-Erik Jöfs.

Raittiusjaostoon Algot Strömsholm, Teuvo Taimisto. Shakkijaostoon Risto Koivula, Kirsti Vuorimies, Paul Ahlskog, Erkki Laakso ja Matti Tarvonen.

Yhdistyksen kirjeenvaihto puheenjohtajalle os.: Bonäsintie 17 A Vetokannas.

Yhdistyksen oma osoite: Käsityöläiskatu 6 Palosaari.

VAASAN Kuurojen Yhdistys järjestää iltamat Kaupungintalolla maaliskuun 21 p:nä 1964 alkaen klo 19.

Kokousvieraat ja edustajat saapukaa jo lauantai-illaksi tänne Merenkurkun kaupunkiin niin saatte tutustua meidän Vaasalaisten iltamatapoihin. Kaupungintalolle löydätte tien; rautatieasemalta lähdette suoraan Hovioikeuspuistikkoa, niin ennen kirkkoa on kaupungintalo.

Pohjanmaan kuurot saapukaa joukolla Vaasaan seuraamaan Suomen Kuurojen liiton vuosikokousta. Mikä on annettu meitä Pohjanmaan kuuroja ajatellen Vaasan kuurojen yhdistyksen järjestettäväksi, voi mennä vielä vuosia kun saamme toisen kerran liittokokouksen tänne pohjanmaalle.

Siis suunta Vaasaan päin ja tervetuloa vain.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistyksen Nuortenkerho järjestää illanvieton maaliskuun 7 päivänä kuurojenyhdistyksen huoneistossa Satamakatu 1 B klo 19. Hauskaa ja monipuolista ohjelmaa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

IMATRAN Kuurot r.y:n jokavuotiset kirkkopäivät ovat 29—30. 4. Imatrankoskella. Kokoonnutaan ensimmäisenä pääsiäisaamuna klo 9.30 seurakuntatalolle. Siellä ilmoitetaan tarkemmin kirkkopäivien ohjelmasta. Rovasti Lauri Paunu ja rouva Katri Pitkänen on pyydetty puhujaksi. Kuurot läheltä ja kaukaa ovat tervetulleita.

OULUN Kuurojen Yhdistys järjestää kirkkopäivät huhtikuun 11—12 päivinä. Rouva Katri Pitkänen, useat papit ja puhujat lisäävät ohjelmaa. Mainittakoon, että sunnuntain jumalanpalvelus pidetään Karjasillan uudessa modernissa kirkossa. Kaikki lämpimästi tervetulleita.

PORIN Kuurojen Yhdistys r.y:n 40-vuotisjuhla pidetään huhtikuun 26 päivänä klo 12 yhdistyksen talossa Tuomarinkatu 16.

Lauantaina 25. 4. klo 19 järjestetään yhdistyksen talossa illanvietto.

ÄÄNEKOSKEN Kuurojenyhdistys r.y:n yleinen kokous pidetään sunnuntaina huhtikuun 5 p:nä klo 11 Suolahdessa Ilmari Kivistön talossa. Esillä päätös yhdistyksen toiminnan lakkauttamisesta ja jälelle jääneiden varojen käyttämisestä.

OSOITTEENMUUTOS. Arv. ystävillemme ilmoitamme, että osotteemme on: Ulvilantie 29/4 B 253, Munkkivuori.

Katri ja Rurik Pitkänen

komiteassa, jossa on edustettuna kuurojenpappeja ja -opettajia.

Rovasti Paunu lupasi ehdottaa DAM:n johtokunnalle (Ruotsissa), että myös Saksan edustaja kutsuttaisiin DAM:n johtokuntaan Kerenin asioista päättämään.

Saksalaiset eivät osanneet sanoa, paljonko he saavat rahaa kokoon v. 1964 aikana. Näinhän on aina lähetystyön ollessa alussa.

Neuvotteluissa mukana olevat halusivat käyttöönsä diakuvia. Kokouksen mieliala oli innostunut.

Lähetysjuhla 19. 1. klo 16.30

Juhlaan oli kutsuttu Wuppertalin ja lähiympäristön kuuroja. Kuuroja olikin kerääntynyt n. 130 henkeä. Mukana oli edustajia melkein kaikista suuremmista naapurikaupungeista. Mukana oli myös kaksi Reininmaakirkon johtohenkilöä, jotka toivat tervehdyksensä ja ilonsa siitä, että kuurotkin kokoontuivat lähetyksen merkeissä. Opeteltiin jälleen joukolla lähetysviittomat. Past. Åberg selosti lähetystyön historiaa Etiopiassa ja kuurojenkoulun syntyvaiheita. Past. Savisaari kertoi lähetysharrastuksen synnystä ja kasvusta Suomessa sekä toimintaperiaatteista lähetyksen hyväksi Suomessa. Rov. Paunu kertoi vaikutelmistaan Kerenin koulussa sekä keisarin vierailusta kuurojenkoulussa. Kerenin lapset ja opettajat esiteltiin DIA-kuvien avulla. Past. Hützen kehoitti loppupuheessaan esirukoukseen muistuttaen Jeesuksen läsnäolon lupausta lähetyskäskyssään. Päätteeksi luovutettiin Hannoverin seuduilta kootut 1000 DM ja monilta muilta seuduilta koottuja varoja sekä illan kolehti past. Åbergille (yhteensä n. 2800 DM=n. 2240 nmk). Innostava tunnelma vallitsi juhlassa. Kuurot kyselivät vielä yksityisesti väliajalla ja illan päättyessä monia lähetykseen liittyviä asioita. Eräs eläkkeellä oleva 85-vuotias kuurojenkoulun johtaja tuli henkilökohtaisesti kiittämään illasta ja toivottamaan siunausta yhteiselle työllemme. Eräs kuuro rouva kysyi: Mitä me naiset voimme tehdä lähetyksen hyväksi? Juhlassa oli mukana sekä vanhoja että nuoria. Tämän tilaisuuden jälkeen tajusimme, ettemme olleet turhaan tehneet matkaamme.

Lopuksi

Lähdimme todella matkaan vähän aralla mielellä oikein kahden miehen voimalla. Jälkeenpäin ymmärsimme, että näin täydensimme toisiamme, koska saksankielentaitommekaan ei ollut kehuttava. Saksan lähetysystäville merkitsi paljon past. Åbergin mukanaolo. Koko työn linjat selvisivät saksalaisille ja lähetystyömme takana oleva organisaatio (yhdistyksemme, DAM sekä Fosterlandsstiftelsen ja näiden yhteistyö). Myös monet koulun tämänhetken probleemat tulivat keskustelun aiheeksi. Työn linjat selvisivät näin saksalaisille. Kuuroille merkitsi tietysti paljon jo sinänsä kaukaiset vieraat, joihin viittomakielellä sai helposti yhteyden. Past. Åbergin sensijaan oli puhuttava saksalaisen kuurojenpapin tulkitsemana. Näin täydensimme toisiamme ja panostamme. Tajusimme kuitenkin, ettemme olleet liikkeellä omissa asioissamme. Olimme vain siemenen kylväjiä. Totesimme, että Saksassa on niitä, jotka jatkuvasti tulevat kastelemaan ja rukoilemme kaikki yhdessä, että Jumala antaisi kasvun.

Eino Savisaari

Kuurojenopettaja Rudi Fritsch, lähetyksen rahastonhoitaja luovuttamassa lähetysjuhlan kolehtia past. Åbergille Kereniin.

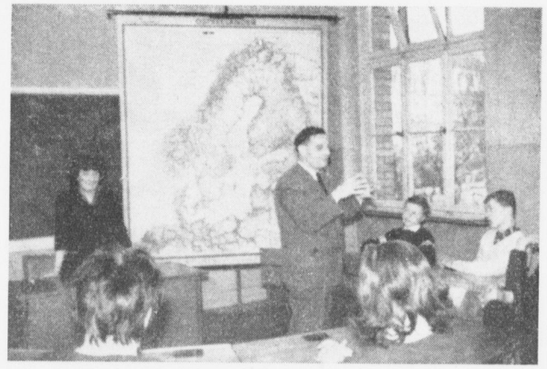

Wuppertalin kuurojenkoulu VIII luokan oppitunti menossa koulun rehtorin johdolla.

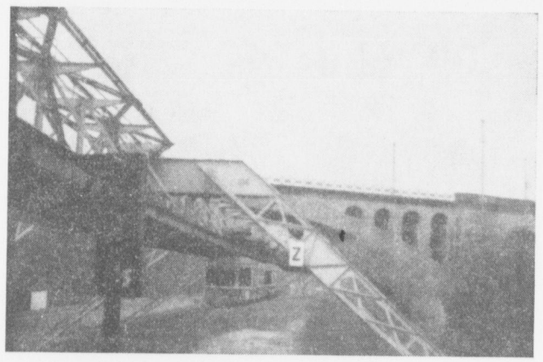

Wuppertalin ylpeys "Schwäbebahn", ilmaraitiovaunu, joka on Euroopan ainoa ja 20 km pitkä.

Onnen Potku 9

VEIKKAUSARPAJAISET

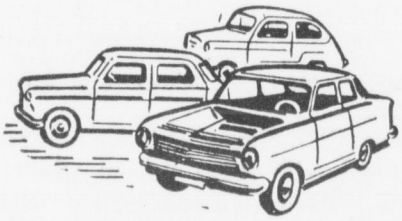

– "OMAT ARPAJAISEMME" – TARJOAVAT **VOITTOINA ARPOJEN OSTAJILLE: 3 AUTOA: Opel Kadett, Simca 1000 e, Fiat 600, 12 mopedia, 2 asuntovaunua, 15 jääkaappia, 35 mattoa ym ym**

ASIAMIEHILLEMME ANNAMME 15 % MYYNTIPALKKIOTA ja lisäksi SUURET MYYNTIKILPAILUT:

"KARKAUS" KILPAILU

asiamiehille, jotka viimeistään 24.2.1964 tilittävät vähintään 50 arpaa. Jokainen 50 arvan lisämyynti tuottaa lisäosuuden arvontaan.

1 kpl MATKAKIRJOITUSKONE
1 " SÄHKÖVATKAIN
2 " MAROKKOLAISIA MATTOJA
2 " JAKKAROITA NAHKATYYNYLLÄ
2 " MAROKKOLAISIA LATTIATYYNYJÄ
2 " MAKUUPUSSEJA
3 " IRLANTILAISIA MATKAHUOPIA
3 " NAHKAISIA OSTOSLAUKKUJA (marokkolaisia)
10 " TERMOSPULLOJA

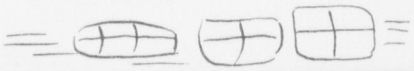

VARMAT PALKINNOT AHKERILLE

Kaikki tähän kilpailuun osallistuvista palkitaan edellyttäen, että tilitys on lähetetty viimeistään 31.3.1964.

Vähintään 300 arpaa myyneelle HOPEALUSIKKA
" 500 " " HOPEINEN JÄLKIRUOKALUSIKKA
" 700 " " HOPEINEN RUOKALUSIKKA
" 900 " " KYLPYHUONEVAAKA
" 1200 " " MAROKKOLAINEN LATTIATYYNY

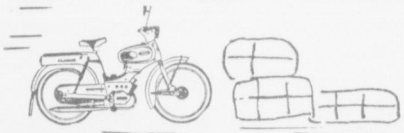

LOPPUUNMYYNTIKILPAILU

Arpojen loppuunmyynti on kannattavaa ja tilittäminenkin silloin yksinkertaisempaa. Seuraavat arvokkaat palkinnot jaetaan niille loppuunmyyjille, jotka lähettävät tilityksen viimeistään 31.3.1964.

1. palkinto MONARK-MOPEDI
2. " SÄHKÖVATKAIN
3. " LEVYSOITIN
4. " NESTEKAASUPÖYTÄLIESI PULLOINEEN
5. " MAROKKOLAINEN MATTO
6. " SÄHKÖVATKAIN
7. " PHILIPS PARRANAJOKONE
8 - 9. " KAHVIKALUSTOJA
10 - 14. " IRLANTILAISIA MATKAHUOPIA
15 - 24. " á 10 mk

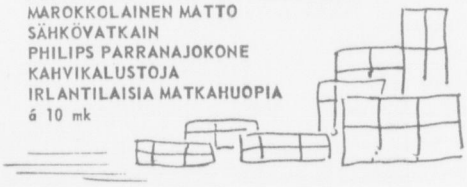

ARVAN HINTA 1:–

Jättiläiskilpailu

asiamiehille, jotka viimeistään 31.3.1964 lähettävät tilityksen vähintään 100 arvan myynnistä. Karkaus kilpailuun tilitetyt lisätään myyntiin. Jos myynti on yhteensä vähintään 150 arpaa, saa asiamies kaksi osuutta kilpailuun ja jos myynti on 200 arpaa tai enemmän, hän kilpailee kolmella osuudella.

1. palkinto **1.000:–** arvopapereina
2. " MONARK-MOPEDI
3. " LOMAMATKA KÖÖPENHAMINAAN
4. " MATKAKIRJOITUSKONE
5. " LEVYSOITIN
6. " SÄHKÖVATKAIN
7. " PÖLYNIMURI
8 - 9. " MAROKKOLAISIA MATTOJA
10 - 11. " RANNEKELLOJA
12 - 15. " JAKKAROITA NAHKATYYNYLLÄ
16 - 17. " PHILIPS PARRANAJOKONEITA
18 - 19. " HIUSTENKUIVAAJIA
20 - 21. " MAROKKOLAISIA LATTIATYYNYJÄ
22 - 25. " SÄHKÖVUOKIA
26 - 28. " HENKILÖVAAKOJA
29 - 31. " KAHVIKALUSTOJA 6 hengelle
32 - 40. " IRLANTILAISIA MATKAHUOPIA
41 - 50. " NAHKAISIA OSTOSLAUKKUJA
51 - 60. " 10 kpl PYYHELIINOJA
61 - 70. " á 10:-
71 - 100. " TERMOSPULLOJA

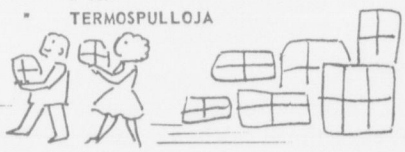

Ryhtykää asiamieheksi tilaamalla jo tänään arpoja alla olevalla kupongilla tai ottamalla yhteyden lähimpään kuurojen yhdistykseen

.....

ARPAJAISYHDISTYS r. y.
Lönrotink. 3, Helsinki

Kuurojen Liitto r.y:n asiamies

Tilaan veikkausarpoja Onnen Potku 9 ..... kpl, jotka sitoudun tilittämään asiamiesehtojen mukaisesti

Nimi ..... syntymäaika .....

Työpaikka .....

Tarkka osoite .....

Arpajaisyhdistys r.y.

Luvansaajat:
Suomen Partiopoikajärjestö, Suomen Partiotyttöjärjestö, Maanpuolustuksen Tuki, Finlands svenska ungdomsförbund, Suomen Liikeväen Liitto, Nuoren Voiman Liitto ja Suomen Kuurojen Liitto.

Helsinki 1964 — Oy Surdus Ab